Nr. 24. **Środa, 31 Stycznia 1894.** **Rok 84.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy zamianował praktykantów sądowych: Leona Gielę, Antoniego Zawadowskiego, Natanaela Chomickiego, Maryana Kowińskiego, Juliusza Kałużniackiego, Juliusza Władysława Kołczykiewicza i Adama Harbudera, auskultantami sądowymi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 stycznia.

Wiadomości z Serbii są tak sprzeczne i tak niejednostajne, że na ich podstawie niepodobna wyrobić sobie należytego sądu o istotnem usposobieniu i położeniu kraju. Gdy depesze urzędowe zapewniają, że wszędzie panuje spokój a nowy gabinet może liczyć na sympatye znacznej części ludności, prywatne doniesienia przedstawiają ogólną sytuacyę w dość ciemnych kolorach i wspominają o pewnych objawach zagrażających spokojowi publicznemu. Na razie wszakże nie zaszło nic takiego, coby mogło budzić jakieś obawy, demonstracye bowiem studentów w Belgradzie i zgromadzenie robotników, które zamanifestowało swoje sympatye dla stronnictwa radykalnego nie dają jeszcze powodu do większego zaniepokojenia. Z drugiej wszakże strony należy to wziąć na uwagę, że posłowie radykalni nie mieli jeszcze czasu wejść w bezpośrednią styczność ze swoimi wyborcami i podjąć wśród nich agitacyi, którą zapowiedzieli otwarcie po zamknięciu sesyi skupczyny. Nowy rząd tymczasem poczynił wszelkie przygotowania, aby przyszłe wypadki nie zastały go nieprzygotowanym i aby mógł w danej chwili spełnić jedno ze swoich przyrzeczeń, iż bądź co bądź utrzyma w kraju spokój i porządek. Ostrożność w tej mierze wydaje się tem bardziej na czasie, że radykalni nie uważają się bynajmniej za zupełnie pobitych. Ich manifest podpisany przez wszystkich stronników upadłego rządu nie wygląda bynajmniej na enuncyacyę zwyciężonych. Jest on formalnym aktem oskarżenia, skierowanym w pierwszym rzędzie przeciw Milanowi, a chociaż zapewnia o lojalności i wierności dla korony, przecież tchnie niechęcią do dynastyi Obrenowiczów. Deputowani radykalni nazywają powrót Milana jaskrawem naruszeniem prawa a jego udział w sprawach państwowych podeptaniem konstytucyi i dodają, że obecność ojca królewskiego w Serbii podkopuje wiarę w trwałość tronu. W końcu zaś oświadczają, iż odpowiedzialność za dotkliwe następstwa, jakie muszą wyniknąć dla tronu z ostatnich wypadków, spadnie na Milana i nowy gabinet Simicza. W tym ustępie tkwi ukryta pogróżka, że wyparcie radykalnych z ich dominującego stanowiska, może być początkiem zamieszek, a nawet rewolucyi.

Nowy rząd wszakże, jak wynika z szeregu jego zarządzeń, zdaje być dobrej myśli i ma nadzieję, iż powiedzie mu się powolnem lecz świadomem celu postępowaniem złamać opór i siłę radykalnych. Nadziei takiej dał wyraz minister spraw wewnętrznych Nikolajewicz w rozmowie z korespondentem jednego z dzienników zagranicznych. Wedle niego rząd pragnie przedewszystkiem przygotować nowe wybory w ten sposób aby w przyszłej skupczynie trzy główne stronnictwa t. j. liberalne, postępowe i radykalne równoważyły się liczebnie. Rząd nie myśli o zagładzie stronnictwa radykalnego a zamierza wystąpić z całą energią jedynie przeciw tym żywiołom, które zagrażają obecnemu ustrojowi państwowemu i knują antidynastyczne plany. W nowej skupczynie — dodał minister — nie będzie już miejsca dla różnego rodzaju podejrzanych egzystencyi a tem mniej dla ludzi, o których wiele miałyby do powiedzenia registratury sądów kryminalnych. Obecny rząd — zdaniem p. Nikolajewicza — należy uważać za najlepsze załatwienie przesilenia, gdyby bowiem liberalni i postępowcy byli odmówili w chwili decydującej swojego współdziałania, królowi niepozostawałoby nic innego jak zawiesić konstytucyę i zamianować gabinet z osób wojskowych. Nowe ministerstwo tedy uratowało konstytucyę.

Życzliwy dla nowego rządu artykuł zamieścił przewódca partyi postępowej Garaszanin w organie swoim *Videlo.* Powiedziano tu, że gabinet neutralny daje rękojmię wszystkim stronnictwom lojalnego poszanowania konstytucyi i praw. Osobistą uczciwość nowych ministrów należy stawić wysoko. Gabinet może liczyć tedy na bezwzględne poparcie postępowców.

Sprawy sejmowe.

(*Wniosek p. St. hr. Badeniego o zrównanie ciężarów przy zakładaniu i utrzymywaniu szkół ludowych*).

(§) Na podstawie wniosków, przedłożonych przez subkomitet, komisya szkolna załatwiła znany wniosek posła Stanisława hr. Badeniego w sprawie zrównania ciężarów, ponoszonych przez gminy i obszary dworskie przy zakładaniu i utrzymywaniu szkół ludowych.

Główna zasada wniosku p. St. Badeniego została w całości tak przez subkomitet, jakoteż przez komisyę szkolną przyjętą.

Mianowicie art. 16 projektowanej ustawy postanawia, że jeżeli dochody majątków zakładowych pojedyńczych szkół, oraz ofiary, do których zobowiązały się gminy, instytucye lub osoby prywatne, nie wystarczają na opłacanie nauczycieli stałych i tymczasowych szkół ludowych miejscowych, obowiązane są gminy i obszary dworskie, należące do związku szkolnego, do wnoszenia na ten cel dodatków pieniężnych aż do 6 prc. całej należytości wszystkich podatków bezpośrednich razem z dotychczasowymi dodatkami rządowymi w gminie i na obszarze dworskim opłacanych; każde z nich o tyle, o ileby to. co na mocy dawniejszych zobowiązań, bądź to w naturze, bądź w gotowych pieniądzach na utrzymanie nauczycieli już uiszcza, nie dorównywało oznaczonym powyżej procentom.

Pewne ograniczenie nastąpiło w art. 8 przy sposobie pokrycia nadzwyczajnych wydatków na budowę, rozszerzenie i przebudowę budynków szkolnych, pomieszkań dla nauczycieli, oraz na dostarczanie gruntu pod budynki, ogród, pole i boisko, wreszcie na dostarczenie wewnętrznego urządzenia szkoły.

Owóż na pokrycie powyższych nadzwyczajnych wydatków nie może Rada szkolna krajowa obciążać stron, t. j. gmin i obszarów dworskich, w jednym roku kwotą większą jak 40 prc. całej należytości ich podatków stałych bezpośrednich wraz z dotychczasowymi dodatkami rządowymi. Jeżeli wydatek potrzebny większym jest od takiej kwoty, strony konkurencyjne mają prawo żądać, aby im został rozłożony na lat kilka.

Jeżeli wydatek taki nadzwyczajny jest tak wielki, że nie byłby w całości pokrytym, gdyby strony konkurencyjne dodatek w wysokości 40 prc. podatków składały przez lat trzy, może Rada szkolna miejscowa zażądać, aby nadwyżkę wydatku pokrył fundusz szkolny krajowy.

Rada szkolna krajowa udzielać będzie funduszom szkolnym miejscowym zasiłków takich, ale w granicach kwoty corocznie na ten cel w budżet szkolny krajowy wstawionej. Istnieje projekt, aby na te zasiłki wstawiać do budżetu krajowego funduszu szkolnego corocznie kwotę 100.000 zł.

Z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, przestaną istnieć fundusze szkolne okręgowe a należytości ich czynne i bierne przejdą na fundusz szkolny krajowy.

Komisya szkolna nie załatwiła dotąd stanowczo postanowienia o pokrywaniu zwyczajnych wydatków na najem, utrzymanie budynku i wewnętrznego urządzenia, opału, oświetlenia i obsługi sal szkolnych.

Subkomitet proponuje, aby kwotę potrzebną corocznie na powyższe cele określiła Rada szkolna okręgowa dla każdej szkoły ryczałtowo, po protokolarnem przesłuchaniu stron konkurencyjnych.

Gdyby wyjątkowo kwota ta ryczałtowa miała przenosić 10 prc. podatków bezpośrednich opłacanych przez gminę i obszar dworski, wydanie orzeczenia należeć ma do Rady szkolnej krajowej, czy i jaki zasiłek przyznany ma być z funduszu krajowego szkolnego.

Ponieważ w komisyi podniesiono myśl, ażeby w tych wypadkach nie było zawisłem przyznanie zasiłku od orzeczenia Rady szkolnej krajowej, ale ażeby bezwarunkowo miały strony konkurencyjne prawo żądania zasiłku,

52)

ESTEJA.

MGŁAWICA.

IX.

(Ciąg dalszy).

— Gdyby mgławice mogły myśleć i chcieć i wolę swoją wykonywać i gdyby zdanie pani dzieliły, nie byłoby życia, ani gwiazd, nie byłoby wszechświata. Byłaby nicość.

— Zkąd panu mgławice przyszły na myśl? — zapytała Halka zdziwiona.

Spojrzał na nią uważnie.

— Czy pani wiesz co to mgławica?

— Mam o tem niejasne pojęcie.

— To nie planeta, ani gwiazda stała, choć posiada własności stałej gwiazdy. Z niej i w niej gwiazda utworzyć się może, ale zanim się utworzy przedstawia chaos, — do mgły podobna, niewyraźna, niepochwytna, zimna, świeci słabem światłem, ale nie ogrzewa. — Nikt jej nie rozumie. — Przypuszczać można, że zawiera w swej mglistej formie wszelkie pierwiastki, — ale jaki owoc pierwiastki te wydadzą i czy wydadzą?...

— Więc cóż ztąd za wniosek? — pyta Halka coraz więcej zdziwiona.

— Czy pani siebie rozumiesz?

— Nie, — siebie najmniej.

— Czy sobie zdajesz sprawę z uczuć swoich?

— Takie dziwne stawiasz pan pytanie — odparła Halka wymijająco, nie pojmując do czego zmierza.

— Ale pani się na mnie nie gniewasz? — bo jeżeli mam zasłużyć na gniew, to cofnę czemprędzej słowa moje.

— Czy może ja mam być podobną do mgławicy?

— Tylko proszę, bardzo proszę nie gniewać się — błagająco patrząc na Halkę mówił Kiliński. — Przecież z mgławic gwiazdy powstają. — Nie wiele natur ludzkich na gwiazdę zamienić się są zdolne, nie wiele ludzi dochodzi do tego na tym świecie by opromieniać, ogrzewać, żyć własnem życiem. — Gdy nikła materya mgławicy, skupi się w sobie, gdy sięześrodkuje, gdy wytworzy w sobie punkt wyraźny, trwały, gdy w koło tego punktu resztą swej nieujętej jeszcze formy krążyć pocznie, wtedy żyć zaczyna wyraźnem życiem, — wtedy na gwiazdę się zamienia.

— I cóż, gniewa się pani? Cóż ja temu winien, że gdy o pani myślę, mgławica mi się przypomina; i *vice versa.*

Halka wsłuchana w słowa jego, zadumana, idzie naprzód.

Na powtórne zapytanie odpowiada teraz:

— Nie! Czegoż miałabym się gniewać? Może spostrzeżenia pana bardzo słuszne? Tylko z ostatnich słów wnoszę, że pan wierzysz w konieczność przemiany mgławicy na gwiazdę. A jeżeli o mnie chodzi, to ja nie wierzę.

— Gdy pani zmienisz zdanie swoje, gdy zamiast negatywnego: „Nie być“, przyjmiesz za zasadę afirmatywne: „być“, wtedy mgławica zamieni się na gwiazdę.

— To nigdy nie nastąpi.

— To musi nastąpić, — za młoda pani jesteś, by mogło być inaczej. — Za młodości żyć trzeba, a pani nie żyjesz.

Kilińskiemu nie rozum a nerwy dyktowały słowa te. — Sam nie wiedział, w jaki sposób nastąpi przeobrażenie tej kobiety, — ale wierzył w nie. Może jaka niewyraźna myśl kiełkowała w nim, że sam w tem przeobrażeniu rolę grać będzie.

Mówił z nią otwarcie, tak jak ona z nim, — nie potrafili inaczej, — rozumieli się.

Łączyła ich niczem nieprzeparta „*Wahlverwandschaft*“.

Dla egzaltowanej wyobraźni Halki, słowa Kilińskiego miały głębokie znaczenie. — Zastanawiała się nad niemi, — słuszność im przyznawała

Być mgławicą — to jeszcze należeć do wyższego gatunku ludzi, do wyższych sfer duchowo-sercowych, choćby w nich niejasne i niewyraźne jeszcze zajmować stanowisko.

Ona miała więcej ambicyi, niż próżności. — Ambicyą jej było: odgraniczyć się zupełnie od ludzi płytkiego umysłu, nie mieć z nimi nic wspólnego.

Wtedy nawet, kiedy bywała jako panna na balach i rautach, liczne zgromadzenia nudziły ją i nużyły.

Wśród tłumów gadatliwych jak wróble czuła się obcą. Pragnęła bogactwa, ale nie jako celu do olśniewania ludzi i zdobywania hołdów gogów tylko jako sposobu wydobycia się z nędzy.

Nędzy bała się i tego wszystkiego co wedle niej nędza pociąga za sobą: zależności, drobnostkowości, małostek wszelkich.

Wstręt wzbudzała w niej troska o buciki grożące wypowiedzeniem służby, o rękawiczki już nawet do prania niezdatne, o ilość mięsa na obiad zakupioną, o cenę masła świeżego, jaj, etc.

Obracanie się w zaklętem kole tych kłopotów, wywołujących codzienne hałaśliwe skargi matki, przejmowało ją strachem wielkim. Bogactwo było dla niej deską ratunku, której się chwyciła. rzucając się z niebezpieczeństw materyalnych w gorsze niebezpieczeństwo moralne.

Dziś jednak, gdy się zastanawia nad tem wszystkiem, serce jej odczuwa coś na kształt wdzięczności dla Tego, który rządzi jej losami.

Poczyna wierzyć w Opatrzność. Czuje, że mogła marnie zginąć w tej próżni, która ją zewsząd otoczyła, gdyby nie ten, który jej w życiu towarzyszy. Mogła trafić na człowieka bez wartości, bez wyższości żadnej, — a wtedy byłaby zginęła. Czuje, że mąż jest dla niej oparciem, jest przystanią bezpieczną, przywiązanie do niego poczyna się w niej budzić.

Jest to uczucie słabe jeszcze, — nie wystarczające jej romantycznym pojęciom. Nie kocha go całą siłą duszy, ale żżycie się z nim, pojęcie jego wyższości, ocenienie jego zalet, wdzięczność za jego wielkie dla niej przywiązanie, to wszystko sprawia, że dba o niego więcej niż sobie sama sprawę z tego zdaje.

preto uchwałę nad tym artykułem odroczono i postawioną poprawkę przekazano subkomitetowi do rozpatrzenia.

Z Niemiec.

(Ustąpienie ambasadora przy Dworze wiedeńskim książę Reussa. — Rocznica urodzin cesarza. — Odznaczenie. — Ruch agrarny w Niemczech. — Sprawa pojedynków w Sejmie bawarskim).

W politycznych kołach berlińskich uważają ustąpienie ambasadora niemieckiego przy Dworze wiedeńskim księcia Reussa za fakt, który spełni się już w dniach najbliższych.

Książe Henryk Reuss VII, odbywszy studya prawnicze na wszechnicach heidelberskiej i berlińskiej, wstąpił w r. 1849, mając lat 24, do pułku ułanów, a od r. 1853 poświęcił się wyłącznie dyplomacyi. Był z kolei radcą ambasady w Paryżu, posłem w Monachium, od kwietnia r. 1871–1873 ambasadorem niemieckim w Petersburgu, w r. 1876 ożenił się z księżniczką Maryą saskowejmarską, w r. 1877 wyjechał, jako poseł nadzwyczajny, do Konstantynopola, w czerwcu r. 1878 został mianowany ambasadorem przy Najw. Dworze wiedeńskim. W październiku roku następnego podpisał z hr. Andrassym traktat przymierza austro-niemieckiego.

Wielki pan, ożeniony z udzielną księżniczką, która celuje tradycyjnem na dworze wejmarskim wykształceniem, ks. Reuss zajmował w wielkim świecie wiedeńskim bardzo wybitne stanowisko. Gościnne jego salony zapełniała śmietanka arystokracyi i kół urzędniczych; u Dworu był zawsze *persona gratissima*.

Pozycyę ks. Reussa w obec decydujących czynników w Berlinie utrudniło po raz pierwszy przybycie w r. 1892 ks. Bismarcka do Wiednia na ślub syna. Ambasador niemiecki otrzymał wtedy z Berlina polecenie, aby ignorował ex-kanclerza. Stawiało to księcia Reussa w przykrem położeniu w obec dawnego swego szefa. To też w dwa miesiące potem, ks. Reuss, przebywając trzy dni w Berlinie, nie odwiedził kanclerza hr. Capriviego i wtedy ponownie i dobitniej pojawiły się pogłoski o jego bliskiem ustąpieniu.

Teraz dymisyę swą uzasadnia ks. Reuss wyłącznie względami na podeszły wiek i osłabione zdrowie, jakoż istotnie w dwóch ostatnich latach kilkakrotnie przebył ciężką chorobę. Z drugiej strony jednak jest rzeczą aż nazbyt widoczną, że nowy kurs berliński powoli usuwa tych dyplomatów i wysokich urzędników, którzy byli zanadto zbliżeni do ks. Bismarcka.

Berlin obchodził w sobotę nadzwyczaj uroczyście dzień urodzin cesarza Wilhelma. Wszystkie dzienniki stolicy, a za nimi wszystkie pisma i gazety w całych Niemczech, korzystają z tej sposobności, aby omówić fakt „pojednania“ z księciem Bismarckiem Z okazyi rocznicy urodzin cesarz Wilhelm nadał szereg odznaczeń wybitnym osobistościom politycznym. Minister handlu Berlepsch i sekretarz stanu Stephan otrzymali wielką wstęgę orderu Czerwonego Orła, książę Egon Fürstenberg order Czerwonego Orła pierwszej klasy, poseł hr. Eulenburg koronę i gwiazdę do orderu Czerwonego Orła drugiej klasy z liściem dębowym. Między odznaczonymi znajduje się także wybitny konserwatywny członek Izby panów hr. Schulenburg-Beetzendorf. Order Ludwiki otrzymało wiele pań ze sfer wojskowych i kupieckich, a to na propozycyę cesarzowej.

Zarówno hr. Caprivi, jako i minister spraw zagranicznych, bar. Marschall, kilkakrotnie w parlamencie zarzucali ruchowi argrarnemu w Niemczech charakter demagogiczny. Trudno zaprzeczyć do pewnego stopnia słuszności temu zarzutowi, mianowicie gdy ostrze ruchu skierowało się przeciwko dzisiejszemu kanclerzowi Rzeszy, zaś opozycya ta ma tło polityczne.

Niemniej ruchowi temu nie można odmówić pewnej zasługi, mianowicie, iż nareszcie rząd zwrócił baczniejszą uwagę na interesa rolnictwa, bądź co bądź przez długie lata, skutkiem przewagi prądów rolnictwu nieprzychylnych, gruntownie zaniedbanych.

Cesarz Wilhelm zapowiedział w pruskiej mowie tronowej reformę prawodawstwa agrarnego, a raczej organizacyę tego prawodawstwa, a natychmiast w ślad za tem przedłożono w Izbie poselskiej sejmu pruskiego projekt ustawy o izbach rolniczych Zanosi się też istotnie na to, iż obecna sesya sejmu pruskiege odbędzie się pod hasłem: „popieranie interesów rolnictwa“.

Sejmy państw związkowych z wyjątkiem pruskiego rzadko tylko zwracają na siebie uwagę kół szerokich. W ostatnich wszakże dniach zainteresowano się nieco więcej sejmem bawarskim a to skutkiem wniosku centrum katolickiego, skierowanego przeciw pojedynkom.

Wnioskodawcy wezwali rząd do usunięcia tych urządzeń i postanowień, w skutek których młodzi ludzie, zasadniczo przeciwni pojedynkom, nie mogą otrzymać stopnia oficerskiego, a oficerowie nie przyjmujący pojedynku, muszą z wojska występować. Wniosek ten był wywołany postępowaniem kilku wyższych oficerów, którzy nietylko zmuszali swych podwładnych do pojedynkowania się, ale od aspirantów oficerskich wymagali deklaracyj, uznających konieczność pojedynku. - Po historycznem i społecznem uzasadnieniu wniosku przez posła Geigera, zabrał głos minister wojny Asch, który oświadczył przedewszystkiem, że pojedynki nie zachodzą tak często w kołach oficerskich, jak to twierdził mowca centrum, zaś przeciwko nadużyciom w tym kierunku są ochroną sądy honorowe. W końcu zauważył minister, że ci komendanci, którzy wywierali nacisk na aspirantów oficerskich dla zmuszenia ich do uznania zasady pojedynkowej, działali wyłącznie z własnej inicyatywy i prosił imieniem rządu o odrzucenie wniosku. Wolnomyślny Stauffenberg zauważył, że żadne prawa nie usuną pojedynków, które są zresztą bardziej rozpowszechnione pomiędzy cywilną ludnością, niż w kołach oficerskich. Wspomnianych przez ministra komendantów należy jednak dyscyplinarnie ukarać. Mowca będzie głosował przeciw wnioskowi, który nie ma praktycznego znaczenia. P. Ratzinger ze związku włościańskiego uderzył gwałtownie na ministra wojny i domagał się wyraźnego oświadczenia, że członkowie katolickich studenckich stowarzyszeń mogą otrzymać stopień oficerski. Pojedynek jest tylko prawem pięści i podkopuje społeczny porządek. Ogólne sądy honorowe powinny raz nareszcie położyć kres tej niemoralnej instytucyi. Konserwatysta Beckh i socyalista Vollmar oświadczyli się za wnioskiem, poczem minister wojny ponownie zabrał głos, podnosząc z naciskiem, że stanowczo potępia postępowanie tych komendantów, którzy aspirantom oficerskim stawiali pytania, będące wyłącznie sprawą sumienia. Minister nadmienił jeszcze, że sądy honorowe które mają jednakową organizacyę dla oficerów czynnych i rezerwowych, są w Bawaryi jedyną w swoim rodzaju i najlepiej działającą instytucyą.

W głosowaniu wniosek został przyjęty.

Z Watykanu.

(Mowa Papieża o położeniu we Włoszech. — Kwestya opuszczenia Rzymu przez Papieża).

Jak już wczoraj donieśliśmy, Ojciec św. celebrował w niedzielę o godzinie 9 rano w kościele św. Piotra Mszę św., na którą zebrało się 12.000 wiernych kościelnego okręgu rzymskiego. Papież, zasiadłszy następnie na tronie, przyjął wyrazy hołdu, wypowiedziane przez najstarszego proboszcza rzymskiego i odpowiedział na nie z początku kilku słowy, a następnie dłuższą mową, odczytaną przez msgr. Volpin. W mowie tej rzekł Ojciec św.: „Ze szczególniejszem zadowoleniem przyjmujemy wyrazy uległości ze strony dobrego ludu rzymskiego, który obdarzamy życzliwością, jako pierworodnego syna. Zrozumie on boleść, jaką uczuwamy widząc, iż złe położenie Rzymu utrudnionem jest jeszcze w skutek ogólnych stosunków, panujących na półwyspie. Pragniemy, aby obecnej nędzy można było zaradzić i aby rychło przywrócono porządek tam, gdzie został zaburzony. Tymczasem jednak cierpi Rzym, który niegdyś cieszył się zabezpieczoną pomyślnością, podczas gdy dziś widocznym jest stan przeciwny. Oby przynajmniej z ciężkiego doświadczenia wyciągnięto korzyść i poznano źródło złego, oraz najskuteczniejszy środek zaradzenia jemu. Nie przyda się na nic zatajanie, iż z umysłu wywołana religijna ruina otwarła drogę moralnemu i materyalnemu upadkowi. Nie tylko sprawiedliwość, ale i polityczny rozum zdają się doradzać opuszczenia przewrotnej drogi, przywrócenia godności religii przodków i zbliżenia się z zaufaniem i bez podejrzeń do Tego, który od Boga otrzymał przekazany sobie urząd najwyższej pieczy nad religią; ożywcze słowa Papieża posiadają bowiem także siłę szczęśliwego ukształtowania życia ziemskiego“.

Ojca św. przy pojawieniu się i wyjściu przyjmowano żywemi okrzykami. Lubo ceremonia trwała dwie godziny, to jednak Papież, który ma się bardzo dobrze, nie uczuł żadnego zmęczenia. Uroczystość, która się odbyła w asystencyi 11 kardynałów, zakończyła się o godzinie 11 minut 30 przed południem.

Godne zaznaczenia uwagi znajdujemy w następującej korespondencyi, stojącego w bliskiej styczności z Kołami watykańskiemi, rzymskiego sprawozdawcy *Polit. Corresp.* Nie mogło to ujść niczyjej uwagi — pisze on dnia 24 b. m. — że od czasu do czasu prasa watykańska zajmuje się kwestyą, czy Ojciec św. nie będzie zmuszony opuścić Rzymu i w innym kraju obrać tymczasowej siedziby. I tak przed kilku dniami zamieścił *Osservatore Romano* artykuł, dziękujący w gorących słowach królowej-regentce hiszpańskiej, Maryi Krystynie za pismo, wystosowane niedawno do hiszpańskich kardynałów. W liście tym ofiaruje królowa-regentka Papieżowi gościnność w Hiszpanii, gdyby kiedykolwiek zaszła nieunikniona potrzeba opuszczenia Watykanu. Otóż korespondent wiedeńskiej *Politische Correspondenz* podaje w tej sprawie wyjaśniający komentarz. Mylnem byłoby w zupełności - pisze *Pol. Corr.* — z tego rodzaju oświadczeń katolickiej prasy chcieć wyciągnąć wniosek, że kwestya ta w kołach watykańskich stała się aktualną, a poruszona została z powodu bliskiej konieczności powzięcia stanowczej w tym kierunku decyzyi. Jeśli w Watykanie sprawą tą zajmowano się niejednokrotnie, wynika to poprostu ztąd, że ewentualności tej wobec możliwych zawikłań politycznych, czy to we Włoszech, czy w Europie, niepodobna nigdy całkowicie spuszczać z oczu. Faktem jest, że wskutek ostatnich zaburzeń, jakie wybuchły w rozmaitych punktach Włoch, omawiał Ojciec św. z kardynałami niebezpieczeństwo, grożące Watykanowi w razie dalszego szerzenia się i rozrostu rewolucyjnego ruchu. Celem dyskusyi nie było oczywiście powzięcie decyzyi, ale jedynie wymiana opinii. Większość kardynałów oświadczyła, że Papież wobec wojennych zawikłań w Europie, lub groźniejszych niepokojów we Włoszech, musiałby opuścić Rzym — dla osobistego bezpieczeństwa oraz dla zapewnienia sobie swobodnych stosunków z katolickim światem. Gdyby w sytuacyi politycznej zaszedł tego rodzaju zwrot, Ojciec św. obrałby niewątpliwie siedzibę w Hiszpanii, a prawdopodobnie w Walencyi. Mamy nadzieję — kończy *Pol. Corr.* — że jest to omawianie dalekiej możliwości, na możliwość tę jednak nie zwracać uwagi, równałoby się politycznemu krótkowidztwu.

Gibraltar.

Ten skalisty cypl południowej Hiszpanii, który przez długi szereg wieków uchodził za niezdobyty, Gibraltar, zawsze jeszcze nie daje spokoju Hiszpanom. Dręczy ich i drażni ich ambicyę narodową to, że nie oni, lecz Anglicy są panami twierdzy, chociaż ta twierdza, zdaniem fachowców, w skutek postępów techniki wojskowej i innych okoliczności, miała już teraz stracić przywilej niezdobytej i uronić wiele z dawnego swego znaczenia. To też od czasu do czasu stale pojawiają się w prasie hiszpańskiej artykuły w sprawie Gibraltaru, a i teraz w jednym z dzienników hiszpańskich, czerpiących natchnienie w sferach urzędowych, ukazał się szereg artykułów, poświęconych sprawie Gibraltaru, a te artykuły na publiczność hiszpańską uczyniły pono bardzo silne wrażenie. Autor dowodzi, że Hiszpania ma w swojem ręku środki zmuszenia Anglii do odprzedania Gibraltaru, i że powinna naturalnie z nich skorzystać. Polegają one na tem, że odpowiedniem ufortyfikowaniem pobliskich okolic można zupełnie utrudnić Anglii dostęp do warowni gibraltarskiej. Autor domaga się mianowicie, ażeby silnie ufortyfikowano pochyłości pasma Sierra Carbonera, znajdujące się przy ujściu rzeki Palmones, a baterye, tam umieszczone, zdołają zmusić do milczenia działa gibraltarskie. Podobne obwarowanie wysepki Punta mala i jeszcze innej miejscowości zamknie wjazd dla okrętów do zatoki gibraltarskiej, ponieważ baterye z tych punktów bądą panowały nad odpowiednią powierzchnią wód. Rozumie się, Hiszpania winna w tym celu zaopatrzeć się w działa dziesięciokilometrowej donioSłości, których dotychczas jeszcze nie posiada. Autor, wykazawszy całą ułudę niedostępności do Gibraltaru, który uchodził za niezdobyty, wyciąga wnioski praktyczne ze swoich dowodzeń. Ażeby odzyskać Gibraltar, Hiszpania nie potrzebuje wchodzić w jakiekolwiek układy z Anglią. Niech skorzysta jedynie z przysługującego jej prawa — ufortyfikowania swojej angielskiej granicy, a całe znaczenie angielskiej placówki zostanie zniszczone. Anglia wtedy będzie bardzo rada, jeżeli Hiszpania zechce odkupić od niej punkt, który stał się bezużyteczny i pochłania jedynie pieniądze, nie przynosząc nadal najmniejszej korzyści.

KRONIKA

Lwów, 30 stycznia.

— **JE. Pan Minister wyznań i oświaty** uwolnił dr. Karola Kunza, c. k. radcę Dworu i prokuratora Skarbu we Lwowie, na własną jego prośbę od dalszego pełnienia obowiązków zastępcy prezesa c. k. komisyi dla teoretycznych egzaminów państwowych oddziału sądowego we Lwowie i polecił wyrazić mu przy tej sposobności zupełne uznanie za ściśle obowiązkowe i pełne taktu wykonywanie tych czynności. Zarazem zamianował J. E. P. Minister dr. Aleksandra Janowicza, zwyczajnego profesora prawa niemieckiego na Uniwersytecie, zastępcą prezesa c. k. komisyi dla teoretycznych egzaminów państwowych oddziału sądowego.

— **C. k. Namiestnictwo** nadało opróżnione łac. probostwo *regiae collationis* w Szczyrku, ks. Jędrzejowi Kufcie, wikaremu w Milówce.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Zbarażu, z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 7 marca b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

(§) **Wydział krajowy** po zasięgnięciu opinii finansowej komisyi doradczej postanowił wypowiedzieć w terminie 1 maja b. r. trzy pożyczki krajowe $4^1/_2$ proc. z lat 1884, 1888, 1889 w łącznej sumie 1,975.000 zł.

— **Bal dziennikarski.** Komitet urzęduje od dziś w hotelu George'a, od godziny 10 do 1 w południe i od godziny 3 do 6 po południu, w dzień balu od godziny 10 rano do 6 po południu bez przerwy. Tam też można nabywać bilety wstępu.

— **Wieczorek** urządzony wczoraj przez chór gal. Towarzystwa muzycznego udał się wybornie. Jakkolwiek udział w nim brały wyłącznie panie należące do Towarzystwa muzycznego lub konserwatoryum, jednak do tańca stanęło par sześćdziesiąt sześć, co w obec niezbyt wielkiej sali Towarzystwa stanowi liczbę nader okazałą. Tańce prowadzone doskonale przez p. Waleka trwały do rana. Wśród licznego grona danserek zauważyć było można bardzo wiele młodziutkich ale imponujących urodą panienek. Ogólne też wrażenie, jakie robiła wczorajsza zabawa było bardzo sympatyczne i nakazuje wróżyć dalszym wieczorom Tow. muz. powrót dawnej świetności.

— **Z Uniwersytetu.** Na Uniwersytecie lwowskim uzyskał stopień doktora praw, p. Janosz Wiesenberg, rodem z Drohobycza.

— **Towarzystwo strzeleckie** urządza wieczornicę klubu kręgielnianego, we czwartek, dnia 1 lutego b. r.

— **Zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 31 b. m., o godzinie 7 wieczorem w lokalu Towarzystwa. Na porządku dziennym: Wykład pana pr. Jaegermanna „O kolejach lokalnych w Galicyi“.

— **Bank zaliczkowy.** Przedczoraj odbyło się walne zgromadzenie członków banku zaliczkowego we Lwowie. Zagaił je dyrektor prof. dr. Czyżewicz. Przedłożone zgromadzeniu sprawozdanie z czynności dyrekcyi za r. 1893 świadczy o pomyślnym rozwoju instytucyi. Liczba członków wynosi 1587. Na udziały deklarowane w wysokości 231.250 zł. zapłaciło 1587 członków 120.848 zł. Fundusz rezerwowy wynosił 6190 zł. 96 ct. Wkładki na rachunek bieżący i lokacye zwiększyły się o 21.989 zł. 32 ct. i wynosiły 368.098 zł. 93 ct. Bank zaliczkowy z końcem z. r. dłużnym był na podstawie reeskontu weksli galic. Kasie oszczędności na 327 weksli 238.387 zł., austo-węg. bankowi na 141 weksli 150.823 zł., a bankowi na 48 weksli 92.550 zł., czyli razem na 516 weksli 481.760 zł. Pożyczek wekslowych udzielono w ciągu 1893 roku 5308 na 2,420.390 zł. 77 ct. — z końcem roku pozostało 1542 weksli na 735.578 zł. 24 ct. Pożyczek na skrypta dłużne udzielono w 1893 roku 125, na które, jak również na dawniejsze w rachunku bieżącym wypłacono 743.860 zł. 59 ct.,

---

Tylko przeszłość stoi i stać będzie między nimi. Zaufania zupełnego dać mu nie może.

Nieraz czuje jeszcze pustkę wielką, — nieraz tęskni do innego życia pełniejszego wrażeń, uczucia.

Serce jej o ile oddane samo sobie bez obcych zgubnych wpływów, budzi się z letargu; pożąda uczucia, chce przylgnąć do kogoś na świecie, — rwie się do miłości,— ale sama nie wie kogo pokochać.

Duchy przebywające gdzieś w mistycznych obszarach już jej nie wystarczają, — nie dają jej oparcia ani dla serca ani dla umysłu. Pojmuje, że będąc z tego świata, na tym świecie szukać musi skarbu uczuć.

Ale na tym świecie jednego tylko człowieka widzi, który ma prawo do jej miłości; — między tym człowiekiem a nią jest zapora. Już zdolna jest powiedzieć sobie: — To z mojej winy, a nie z jego nie może przyjść do porozumienia między nami. Słusznie jest abym pokutowała sama jedna na świecie. Jemu złudzenia zostaną, nie zasłużył by tak jak ja cierpieć.

By dojść do takich pojęć, by przejrzeć do pewnego stopnia, Halka potrzebowała długiego czasu.

Prawda że od dawna już może, od chwili wielkiego wstrząśnienia, od śmierci Sadeckiego przełom w jej życiu nastąpił. Już od tej pory poczęła się otrząsać z wpływów egoizmu, fałszu i małostek. Ale dusza jej zanadto grubą warstwą pyłu była przykrytą, — jej oczyszczenie szło bardzo zwolna.

(Ciąg dalszy nastąpi).

na r. 1894 pozostało 27 pożyczek w rachunku bieżącym i 247 skryptowych na 230.445 zł. 20 ct. Stan pożyczek wynosił ogółem 966.023 44 ct. Odsetek pobrano 69.351 zł. 76 ct., z czego wydano na procent od reeskontu weksli i oprocentowanie wkładek oszczędności 38.643 zł. 82 ct. Kapitał obrotowy wzrósł o 35.955 zł. 78 ct. i wynosił 1,000.704 zł. 33 ct. Czysty zysk wynosi 15.687 zł. 40 ct. Sprawozdanie to przyjęto do wiadomości i na wniosek referenta komisyi rewizyjnej dr. Mar. Lewakowskiego, udzielono dyrekcyi absolutoryum.

W sprawie rozdziału czystego zysku za rok 1893 p. Jul. Ross imieniem komisyi kontrolującej wniósł: 10 prc. do funduszu rezerwowego 1568 zł. 74 ct., $4\frac{1}{2}$ dywidendy od udziałów 4773 zł. $55\frac{1}{2}$ ct., na tantyemy dla dyrekcyi urzędników etc. 3115 zł. 3 ct., $1\frac{1}{2}$ proc. superdywidendy 1591 zł. $18\frac{1}{2}$ ct. pozostaje na odpisanie strat 4638 zł. 89 ct. Z tego przeznaczono 150 zł. na fundusz zaopatrzenia funkcyonaryuszów towarz. zaliczkowych i przemysłowych, 100 zł. na fundacyę Kościuszki, 50 zł. na dom pracy przy ulicy Snopkowskiej, 100 zł. na fundusz zaopatrzenia wdów i sierót po literatach i artystach, pozostający pod zarządem Koła literackiego i 50 zł. dla Towarzystwa weteranów z r. 1863. Na odpisanie strat pozostało 4188 zł. 89 ct.

Jednomyślnie zatwierdzono wybór na dalsze trzechlecie dyrektorów pp. prof. Czyżewicza, Terenkoczego i Kuczyńskiego i wyrażono im na wniosek mecenasa Dziubińskiego uznanie i podziękowanie za dotychczasową gorliwą i skuteczną działalność. — Na zastępców dyrektorów zatwierdzono pp.: dra Aleksandra Lisiewicza, Bronisława Dulębę i Edwarda Machayskiego. Do Rady nadzorczej wybrano oprócz dotychczasowych członków pp. dr. Józefa Ekielskiego i dra Stan. Głąbińskiego.

— **Książki do nabożeństwa.** P. Wincenty Kuczabiński otworzył we Lwowie skład przedmiotów treści religijnej, a specyalnie książek do nabożeństwa. Pozyskawszy manuskrypty licznego zastępu autorów, takich, jak ksiądz Łukasz Bobrowicz, kaznodzieja i unita chełmski, ks. prałat Gnatowski, ks. dr. Krechowiecki, hrabianka Cecylia Plater, ks. kanonik Wojniak, ks. Szumiło i wielu innych, urządził na sposób zagraniczny swój od dawna we Lwowie istniejący zakład, z którego obecnie wychodzą w wielkich ilościach książki do nabożeństwa, wykonane elegancko i gustownie, a zarazem trwale i po cenach umiarkowanych. Można spodziewać się, że wobec takiej produkcyi ustanie sprowadzanie książek z zagranicy i że nasi kupcy i księgarze, popierając usiłowania p. Kuczabińskiego około podniesienia tej ważnej gałęzi przemysłu, zaopatrywać się będą w książki z tego zakładu krajowego. Publiczność — jak to się samo przez się rozumie — poprze te usiłowania niezawodnie.

— **Ślub** dr. Augusta Plodera z panną Wandą Godlewską, córką Ludwika i Eweliny ze Zdanowiczów, odbędzie się w Palczyńcach dnia 1 lutego.

Dnia 23 b. m. odbył się we Lwowie w kościele OO. Bernardynów ślub p. Alfreda Kelèra z panną Anielą Papée, córką radcy.

Panna Anna Kałużyńska, artystka teatru krakowskiego, wychodzi za mąż za p. Ludwika Fréege, znanego w Krakowie właściciela zakładu ogrodniczego. Ślub odbędzie się w Częstochowie dnia 1 lutego.

— **Zaręczyny.** W tych dniach odbyły się zaręczyny panny Heleny Zacharyewiczówney, córki znakomitego architekty i rektora Politechniki lwowskiej, p. Juliana Zacharyewicza, z dr. Włodzimierzem Godlewskim, kandydatem adwokatury.

— **Na zupę rumfordzką** złożono w handlu J. Drexlera i Synów plac Kapitulny l. 2. Karol Winiarz 10 zł., S. G. 10 zł.

Rozdano od dnia 22 stycznia do dnia 29 stycznia 1894 roku 1.736 porcyj zupy i 1.736 porcyj chleba.

— **Fundacya im. A. Mickiewicza.** Ogół wkładek na rzecz tej fundacyi, powstającej ofiarnością nauczycieli szkół średnich, wynosi z dniem 28 stycznia 4.203 zł. 53 ct.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu, Włodzimierz Szczawiński, doktorand medycyny, dziennikarz w 42 roku życia.

We Lwowie, Józefa z Kempistych Radziszewska, żona wysoce poważanego profesora Uniwersytetu lwowskiego, zmarła w niedzielę w nocy po długiej i ciężkiej chorobie. Wieść o zgonie tej niewiasty, pełnej cnót i zalet umysłu, wywołała głęboką boleść nietylko wśród rodziny, ale i w szerokich kołach przyjaciół i znajomych, którzy otaczali zawsze dom państwa Radziszewskich zasłużoną czcią i miłością. Pogrzeb ś. p. Józefy Radziszewskiej, z powodu zapowiedzianego przyjazdu rodziny z Królestwa Polskiego odbędzie się we środę nie o godzinie 3 lecz o godzinie $3\frac{1}{2}$ po południu.

We Lwowie, Paweł Tysson, b. kapitan wojsk austryackich, ostatnio urzędnik fundacyi hr. Skarbka, w 56 roku życia. Zmarły cieszył się wskutek wielkich zalet charakteru ogólną sympatyą i poważaniem.

W Wiedniu, hr. Edmund Zichy, w 83 r. życia, w skutek ataku apoplektycznego. W roku 1846 pełnił on obowiązki adjutanta fmp. hr. Wrbny w Krakowie. W r. 1848 był stanowczym przeciwnikiem Kossutha i należał do starej gwardyi konserwatystów. Gdy brat jego na rozkaz Görgeya został rozstrzelany, przesiedlił się hr. Zichy do Wiednia, gdzie od pół wieku był czynnym na polu sztuki i przemysłu artystycznego. Na pierwszej wystawie paryskiej w r. 1857 reprezentował on Austryę jako komisarz, a w ostatnich czasach brał czynny udział w kuratoryum austryackiego muzeum i położył zasługi około założenia i rozwoju muzeum oryentalnego.

— **Dr. Bolesław Madeyski**, syn znanego zaszczytnie lekarza przybocznego JE. Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego i sam znany już jako lekarz, osiada, jak się dowiadujemy, w naszem mieście. Dr. Madeyski poświęciwszy kilka lat po ukończeniu studyów medycznych kształceniu się w klinikach i uniwersytetach zagranicznych, głównie w Berlinie i Wiedniu, w zakresie chorób wewnętrznych, był przez dwa lata elewem i asystentem kliniki lekarskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego i na tem stanowisku umiał sobie zdobyć powszechne uznanie.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 30 stycznia. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 29 stycznia do 12 w południe dnia 30 stycznia b. r., mieliśmy wiatr południowo-zachodni, o średniej prędkości 2 m sek., niebo zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (84 procent wilgotności względnej), opad śnieg, wysokość opadu 2.0 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +1,0°C., najwyższa +2,3°C. wczoraj po południu, najniższa —1,0°C. w nocy.

W nocy padał śnieg, dziś pochmurno.

Zniżka barometryczna 735 do 740 mm. znajdowała się w północnej Skandynawii; zwyżka 770 do 765 mm. w zatoce Biskajskiej; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 767 mm.

Prognoza na dobę 31 stycznia bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku północny, o średniej prędkości 4 m/sek.; średnia temperatura doby obniży się do 3,°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 85 proc.; opad, śnieg nieznaczny.

— **Eksternistki**, które zamierzają składać egzamin dojrzałości w c. k. Seminaryum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie z końcem bieżącego roku szkolnego, wniosą podania do Dyrekcyi zakładu (ul. Skarbkowska l. 39) najdalej po dzień 31 marca 1894 r. Podania te należycie ostemplowane, mają zawierać: 1) metrykę urodzenia na dowód ukończonego 19 roku życia; 2) świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza urzędowego; 3) świadectwo moralności i 4) krótki opis odbytych nauk, oraz wykaz dzieł do egzaminu przestudyowanych. Podania, wnieszone po upływie oznaczonego terminu, nie będą wcale przyjmowane.

Ponieważ zdarzają się wypadki, iż do egzaminu dojrzałości zgłaszają się eksternistki, które jakiś czas uczęszczały do Seminaryum nauczycielskiego, a opuściwszy następnie zakład, nie byłyby jeszcze w prawidłowym toku nauki w chwili zgłoszenia się do komisyi ukończyły przepisanych kursów cztero-letnich, przeto postanowiła c. k. Rada szkolna krajowa rozporządzeniem z dnia 17 sierpnia 1893 roku do l. 17.090 że takie eksternistki nie mogą być przypuszczone do egzaminu dojrzałości.

— **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich, w przeciągu miesiąca grudnia 1893 r. nadano depesz: rządowych niepłatnych 287, w służbie poczty i telegrafu 1.924, zapłaconych rządowych i prywatnych 71 087. Nadeszło depesz: rządowych niepłatnych 141. w służbie poczty i telegrafu 6 914, zapłaconych rządowych i prywatnych 74 474; przetelegrafowano 234 207 depesz. Przeszło zatem przez linie galicyjskie 389.034 depesz. Za nadane depesze wpłynęło do kas 36.286 zł.

— **Ze Stryja** nam donoszą: Stowarzyszenie mieszczan stryjskich „Gwiazda“, dało wieczorek z tańcami na dochód budowy gmachu „Sokoła“. Wieczorek rozpoczął się polonezem, a do kadryla stanęło 40 par. Aranżował inżynier Postępski, przy dźwiękach kapeli kolejowej.

Prymaryusz tutejszego szpitala, p. Temple, zrezygnował po 45-letniej służbie publicznej.

(E. H.)

— **Wielki pożar** wybuchł przed kilku dniami w fabryce maszyn Redingera w Czerniowcach. Ogień podobno powstał z lokomobili, którą ogrzewano. W jednej chwili ogromne zabudowania fabryczne stanęły w płomieniach, a o ugaszeniu ognia nie mogło nawet być mowy. Straże ogniowe skierowały więc całą akcyę ku temu, ażeby pożar zlokalizować, co im się w końcu powiodło. Fabryka zgorzała prawie doszczętnie, a była ubezpieczoną w Towarzystwie krakowskiem wzajemnych ubezpieczeń na kwotę 60.000 zł.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. Dziś, we wtorek, „Rycerskość wieśniacza“ (*Cavalleria rusticana*), opera w 1 akcie Piotra Mascagni'ego, występ panny Eugenii Strassern, panny Anny Belke (uczenicy Pauliny Lucci), pp. Aleksandra Myszugi i Gabryela Górskiego. Rozpocznie po raz trzeci „Ani panna, ani mężatka“, krotochwila w 3 aktach Gustawa Mozera (z repertuaru wiedeńskiego Burgteatru).

Jutro, we środę, na żądanie posłów sejmowych, po raz czwarty „Nauczycielka“, sztuka w 4 aktach Władysława hr. Koziebrodzkiego.

We czwartek, po raz pierwszy w tym sezonie „Carmen“, opera w 4 aktach Jerzego Bizet'a, występ panny Colonnese, pp. Myszugi i Górskiego.

W piątek po południu „Studnia artezyjska“, melodramat czarodziejski ze spiewami w 5 aktach J. N. Kamińskiego Wieczorem „Wesele Figara“, komedya w 5 aktach Beaumarchaisa.

Panna Anna Belke, uczenica Pauliny Lucci, występuje dziś w „Cavallerii“, co w świecie muzykalnym budzi powszechne zajęcie. Młoda artystka, zaszczytnie już znana z estrady koncertowej, posiada obok pięknego głosu wyborną metodę swej mistrzyni i niewątpliwie odniesie dzisiaj sukces zupełny.

Na wystawę sztuk pięknych nadesłano w ostatnich dniach bardzo wiele interesujących nowości; między innemi wystawiono prace: Augustynowicza „portret Matejki“, Bieńkowskiego „portret hr. A. Gołuchowskiego“; Batowskiego-Kaczora „portret p. M.“: Bollera „krajobraz z okolic Racławic“; Chwala Adolf nadesłał „Noc księżycową nad Rivierą“; Dąbrowska Walerya „portret p. D.“ (medalion); Hesse „Studyum“; Jaroszyński większych rozmiarów obraz „W zamieć“; prof. Marconi „Kościuszkę na koniu“; Makarewicz „Pastuszka“; Popiel Antoni „biust Matejki“; Stachiewicz „jesienne grządki“; Strażyński „widok morski“; Skrutek „krajobraz“; Wodzinowski „portret kobiecy“; Wildstosser „zbiór winogron“.

Wystawa szkiców, która potrwa tylko jeszcze krótki czas, wzbogaconą została także nowemi pracami.

Nowe wydanie pism Kornela Ujejskiego. Pojawił się już w handlu księgarskim trzeci i czwarty tomik utworów śpiewaka „Skarg Jeremiego“ w wydaniu przedsiębiorczej księgarni Jelenia i Langa w Przemyślu, o którem podaliśmy wiadomość naszym czytelnikom w październikowym zeszycie „Przewodnika“ w roku zeszłym. Tomiki te, wydane równie ozdobnie, starannie i poprawnie, jak dwa poprzednie, zawierają: „Melodye biblijne“ w trzeciem wydaniu i „Wiersze różne“ w drugiem wydaniu. Czcigodny jubilat wzbogacił to nowe wydanie swoich poezyj utworami nieznanymi jeszcze, które spoczywały dotąd w rękopiśmie, co robi je pożądanym nabytkiem nawet dla tych, którzy posiadają już dawniejsze wydania tak sympatycznych i tak niegdyś rozchwytywanych utworów otoczonego powszechną czcią sędziwego poety.

L. T.

Redakcya tygodnika literacko-artystycznego *Myśl* (Rynek l. 37), prosi nas o zanotowanie, że okazowe numera świeżo zorganizowanego pisma, które przybierze obecnie odmienny zupełnie charakter i nową formę, ukażą się jeszcze w b. m.

Z Akademii francuskiej. Prezydent senatu francuskiego Challemel-Lacour wygłosił na czwartkowem posiedzeniu Akademii „nieśmiertelnych“ swoję mowę wstępną, jako nowy członek tej instytucyi. W mowie tej — jak każe zwyczaj tradycyjny — wychwalał swego poprzednika, którego fotel zajął obecnie, mianowicie Ernesta Renana. Renan — powiedział — pozostanie na zawsze jako jedyny objaw w swoim rodzaju: bożyszcze dla jednych, przedmiot oburzenia dla przeważającej większości, wywierać będzie na innych zawsze pociągający wływ myśli, która ucieka jak Galatea, a której napróżno się goni, nigdy jej nie mogąc doścignąć.

W Paryżu w *Palais-Royal* przedstawiono komedyę Jerzego Feydeau p. n. *Un fil à la Patte*, która doznała miernego powodzenia.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 29 stycznia).

Na wstępie posiedzenia zawiadomił p. prezydent Mochnacki, że deputacya Towarzystwa właścicieli realności wręczyła mu protest przeciw zaciągnięciu 10-milionowej pożyczki. Protest ten, odczytany w Radzie, będzie dołączony do aktów sprawy i przedłożony wraz z nimi Sejmowi.

W toku dalszej dyskusyi zabrał głos dr. Piętak, który nawiązując do odczytanego protestu, zbijał zawarty w nim zarzut lekkomyślności w zaciąganiu pożyczki. Następnie szczegółowo zalecał mowca sprawę budowy tanich mieszkań dla robotników. Fundusze na ten cel możnaby uzyskać przez zmniejszenie pozycyi: „na budowę koszar“ o 100.000 zł. a z rubryki: „na rozszerzenie i polepszenie oświetlenia“ o 150.000 zł. Uzyskałoby się w ten sposób 250.000 zł. na budowę domów dla robotników, i możnaby wstawić do planu inwestycyjnego nową rubrykę: „na budowę domów dla robotników 250.000 zł.“

Radny p. Niemczynowski oświadczył się za pożyczką i przemawiał za tem, ażeby nie specyalizowano dokładnie kwot w planie inwestycyjnym, lecz aby inwestycye te połączono w grupy. Wystarczy powiedzieć, na co mają sumy być wydane, a bez dokładnych planów i kosztorysów trudno dziś przesądzić, ile każda inwestycya będzie kosztowała.

Mowca uczynił następujący wniosek: „Rada uchwala i ustanawia zaciągnięcie pożyczki w drodze emisyi 4-prct. obligacyj komunalnych do wysokości 10 milionów zł., których emisya nastąpi dopiero wtedy, gdy pożyczka otrzyma gwarancyę kraju, a obligacye jej uznane będą jako posiadające bezpieczeństwo pupilarne, i zostanie w drodze ustawodawczej uwolnioną od podatku dochodowego i wszelkich należytości skarbowych“. Prace, wymienione w planie inwestycyjnym, można ująć w 4 grupy. Wykonanie robót inwestycyjnych rozłożone ma być na dłuższy przeciąg czasu.

W końcu oświadczył p. Niemczynowski, iż w razie, jeśli wniosku jego Rada nie przyjmie, on głosować będzie tylko za pięcio-milionową pożyczką, którą zrealizować ma Bank krajowy.

Radny p. Walichiewicz wyraził radość z powodu protestu Towarzystwa właścicieli realności, i wystąpił przeciw pozycyi 1,500.000 zł. na wodociągi, zalecając dokonania przedewszystkiem dokładnych studyów celem wyszukania odpowiedniej wody.

Referent dr. Byk wystąpił przeciw błędnemu mniemaniu opozycyi, jakoby nieuchwalenie pożyczki postawiło miasto w korzystniejszem położeniu finansowem. Przed laty 10 upadł w Radzie formalny projekt pożyczki 3 milionowej, a doświadczenie okazało, że miasto ma dziś rzeczywiście około 3 milionów długu, więc niejako zaciągnęło pożyczkę, tylko na gorszych warunkach, niżby było to zrobiło wówczas, zaciągając od razu trzymilionową pożyczkę. Zarzucił opozycyi, iż hasłem: „precz z pożyczką“, chce szukać popularności. Rada miejska sprawy pożyczki nie traktuje lekkomyślnie, gdyż komisya budżetowa zajmuje się nią od czerwca z. r. Nieprawdziwem jest twierdzenie protestu, jakoby właściciele realności ponosili wszystkie ciężary podatkowe, gdyż oni każde podwyższenie podatku zwalają na barki lokatorów. Więc właściwie każde podwyższenie podatku domowo-czynszowego spada na lokatorów, którzy nie mają zkąd i od kogo pociągać opłaty, a nie na właścicieli realności.

Argumentacyę referenta, który zalecał przyjęcie pierwszej pozycyi „na wodociągi“ przyjęła Rada oklaskami.

Po dłuższej dyskusyi formalnej nad sposobem głosowania, w której zabierali głos pp. Niemczynowski, dr. Weigel, Kordys, Kędzierski, Ciesielski, Rewakowicz, dr. Dulęba, ks. kan. Mazurak i Markiewicz odrzucono wniosek dr. Ciesielskiego, aby przed głosowaniem nad zaciągnięciem pożyczki dyskutowano nad sposobem jej pokrycia, — poczem, zgodnie z wnioskami komisyi budżetowej uchwalono plan inwestycyj miejskich, który podaliśmy szczegółowo w *Gazecie* zeszłego tygodnia. Ogólny koszt inwestycyj wynosić będzie 6,242.000 zł. Na konwersyę dotychczasowych długów miejskich wyznaczono 2,922.685 zł. Celem pokrycia wydatków inwestycyjnych w kwocie 6,242.000 zł. tudzież na przeprowadzenie konwersyi długów w kwocie 2,922.685 zł. z doliczeniem kwoty 200.000 zł. na specyalną rezerwę i kwoty 635.315 zł. na pokrycie dalszych z przeprowadzeniem powyższych i zrealizowaniem pożyczki połączonych wkładów i wydatków, t. j. razem kwoty 10 milionów zł. czyli 20 milionów koron, zaciągnięta ma być nowa pożyczka w drodze emisyi 4-prc. obligacyj komunalnych król. stoł. miasta Lwowa, spłacalna w 60-letnich ratach amortyzacyjnych w drodze peryodycznych wylosowań przeprowadzić się mających. Plan amortyzacyjny podlega osobnemu zatwierdzeniu Rady miejskiej.

Uchwały powyższe zapadły przy wymaganym komplecie przeszło 50 radnych.

Dalsze proponowane rezolucye komisyi budżetowej będą przedmiotem obrad na posiedzeniu, które się odbędzie dziś, we wtorek o godz. 6 wieczorem.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 29 stycznia.

Po kilkudniowej stagnacyi i apatyi, zawrzało na nowo życie wśród tutejszego świata spekulacyjnego. Ogromne zakupna kredytów, uskuteczniane — jak powszechnie utrzymują — przez Rothschilda, który równocześnie na targach zagranicznych kupuje włoską rentę — posunęły kurs kredytów do 357·75. Report dla kredytów spada codziennie w Berlinie, ułatwiając przezto *haussę* akcyj kredytowych na wszystkich prawie targach. Zapotrzebowanie sztuk ogromne. Kontrmina, pomimo nadludzkich wysiłków, nie jest w stanie oprzeć się prądowi. Zwyżka kredytów ma jednak inne przyczyny, aniżeli rzekome kupna grupy Rothschilda. Pomijając wrzaski z powodu zysków z konwersyi — o czem Rothschildzi uporczywie milczą, a świat finansowy uporczywie mówi — pomijając podróż p. Mauthnera do Paryża i finansowe porozumienie się Berlina z Rzymem *via* Wiedeń, — najgłówniejszym powodem jest najniezawodniej projektowana dywidenda Zakładu kredytowego 18 zł. od sztuki i pewność prawie, że dywidenda taka przez cały szereg lat utrzyma się co najmniej na tej wysokości. Powód ten jest zatem silniejszy i trwalszy od zakupów Rotschilda. Fluktuacya kursu nastąpi najniezawodniej. Będzie to jednak koniecznością i zwykłym objawem technicznym. Czasy już minęły, w których kontrmina berlińska za jednym zamachem zniżała kurs kredytów o 30 zł. Dziś usiłowania *baissierów* berlińskich rozbijają się o doskonałą tendencyę wiedeńskiego targu.

Wiedeń, 30 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego: 3031 sztuk opasowego, — z paszy i 577 sztuk chudego,

Razem 3608 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 354 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 25 sztuk chudych; z Bukowiny 57 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 654 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia.

Przebieg targu był spokojny. Ceny spadły.

Niesprzedano 79 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 50 zł. — ct. do 60 zł. — ct.. za towar przedni po 61 zł. — ct. do 65 zł. — ct., wyjątkowo po 66 zł. 42 ct. do — zł. — ct, węgierskie woły opasowe po 50 zł. — ct. do 62 zł. — ct. za towar przedni 63 zł. — ct. do 67 zł. — ct., wyjątkowo po — zł. — ct. do — zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 50 zł. — ct. do 63 zł. -- ct., za towar przedni po 64 zł. — ct. do 69 zł. — ct., wyjątkowo po -- zł. — ct. do - zł. — ct.; krowy po 18 zł. — ct. do 31 zł. — ct.; stadniki po 22 zł. — ct. do 29 zł. — ct.; bawoły po — zł. — ct. do — zł. — ct.; woły po — zł. — ct. do — zł. — ct. za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 24 zł. — ct. do 30 zł. — ct. za sztukę.

Sejm krajowy.

(*10 posiedzenie, 5 sesyi, VI peryodu*)

Lwów, 30 stycznia.

(§) JE. Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko otwiera o godzinie 11 minut 20 posiedzenie.

Obecnych 84 posłów.

Urlopy otrzymali pp.: JE. Minister Jaworski i Tadeusz Romer do końca sesyi sejmowej; Rappaport na 8, Rayski na 2 dni.

Przystępując do porządku dziennego odesłała Izba w pierwszem czytaniu do komisyj sprawozdania Wydziału krajowego: w przedmiocie sprzedaży parceli gruntowej należącej do obszaru dworskiego w Dublanach; w sprawie dyet i kosztów podróży z tytułu nadzoru Wydziału krajowego nad gminami i Reprezentacyami powiatowemi; i o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie za rok 1893.

Z kolei uchwalono na wniosek Wydziału krajowego, przedstawiony przez posła Edwarda Jędrzejowicza, udzielenie koncesyi na pobor opłat mytniczych, na lat 5, licząc od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

a) Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi na pobieranie opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

b) gminie w Mizuniu koncesyi na pobieranie opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu.

Z porządku nastąpiło pierwsze czytanie wniosku p. Fruchtmanna o zmianę ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych w tym kierunku, iżby obowiązek prestacyjny miast i miasteczek był ściśle określony.

P. Fruchtmann domaga się w swym wniosku polecenia Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesyi przedłożył projekt ustawy zmieniającej art. 19 ustawy krajowej o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych w tym kierunku, by obowiązek miast i miasteczek, posiadających własny majątek zakładowy, do ponoszenia wydatków na utrzymanie nauczycieli szkół ludowych samą ustawą ściśle był określony i by mieszkańcy tych miast i miasteczek co do obowiązku ponoszenia ciężarów szkolnych z innymi obywatelami kraju byli zrównani.

Wniosek odesłano do komisyi szkolnej.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku p. Żardeckiego w przedmiocie popierania krajowego przemysłu przędzalnego.

P. Żardecki podniósł, że przemysł tkacki w kraju bardzo się rozwinął, — że wykonywany jest w bardzo znacznej mierze, jednakowoż całe zapasy tego lnu zakupywane bywają przez handlarzy dla przędzalń zagranicę, zkąd tkacze, spółki i stowarzyszenia dla braku przędzalni w kraju, gotową już do wyboru przędzę, częstokroć dostarczaną w mniej dobrym gatunku, z konieczności zakupują i sprzedają. Przez założenie przędzalni w kraju, podnieść się może produkcya lnu, producent uzyskać wyższą cenę a tkacz tańszy i co do jakości lepszy materyał.

Wniosek odesłano do komisyi przemysłowej.

Z porządku nastąpiło pierwsze czytanie wniosku p. Okuniewskiego w sprawie gimnazyów żeńskich.

P. Okuniewski ponowił swój zeszłoroczny wniosek wezwania Rządu, by przystąpił w najbliższej przyszłości do założenia na razie przynajmniej jednego gimnazyum żeńskiego w kraju i by przytem wziął pod rozwagę, czy nie dałoby się przekształcić jednej z istniejących szkół wydziałowych żeńskich w ten sposób, ażeby 4 wyższe klasy tej szkoły uzupełnić przedmiotami niższego gimnazyum męskiego, a do tych klas dodać 4 klasy wyższe, odpowiadające gimnazyum męskiemu wyższemu.

Mowca podniósł, że p. Przedrzymirska legowała na cel gimnazyum żeńskiego w r. z. kwotę 50.000 zł., i że najwyższa Rada sanitarna w Wiedniu wyraziła opinię, iż kobiety jakkolwiek z ograniczeniem, mogą uczęszczać na wykłady medyczne w Uniwersytetach. Wniosek odesłano do komisyi szkolnej.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi przysiółka Brzoza ad Wrzawy (powiatu tarnobrzeskiego) o zabezpieczenie gruntów od zalewu. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę przekazano Wydziałowi krajowemu do zbadania wspólnie z Rządem, ewentualnie zaś do zaprojektowania potrzebnych robót ochronnych i udzielenia zasiłków z krajowej i państwowej dotacyi melioracyjnej.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gmin i obszarów dworskich nad górnym biegiem rzeki Biały położonych — o przyspieszenie robót regulacyjnych na tej rzece między Jankową, Bobową i Siedliskami. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi przekazano tę petycyę Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i do możliwego uwzględnienia.

Z porządku przystąpiono do sprawozdania komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi Franciszka Wrębskiego, gospodarza w Borzęcinie, o przełożenie szluzy w prawem wale rzeki Uszwicy. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi, petycyę tę odstąpiono Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gminy miasta Rohatyna, o regulacyę środkowej sekcyi Gniłej Lipy. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Komisya wnosi, aby petycyę tę przekazano Wydziałowi krajowemu, z poleceniem rychłego przeprowadzenia rokowań z Ministerstwem rolnictwa, i przedłożenia Sejmowi odnośnego projektu ustawy na najbliższej sesyi sejmowej.

Poseł Klemens Dzieduszycki sądzi, że komisya nie powinna była ograniczać się w swym wniosku do sprawy regulacyi środkowej sekcyi Gniłej Lipy, ale objąć tym wnioskiem także regulacyą dolnej sekcyi tej rzeki.

Poseł Jan Tarnowski wyjaśnia, że komisya załatwiła petycyę, zgodnie z życzeniem petentów, i przypomina, że przy sposobności uchwalenia regulacyi górnej części rzeki Gniłej Lipy, były petycye sprzeciwiające się regulacyi dolnej części.

P. Wereszczyński wyjaśnia sprawę na podstawie aktów Wydziału krajowego.

P. Abrahamowicz przyznaje, iż był w błędzie gdy w dawnych latach sprzeciwiał się regulacyi dolnej części rzeki Gniłej Lipy, — dziś przekonał się, że regulacya ta jest konieczną i dla tego popiera wniosek p. Kl. Dzieduszyckiego.

P. Męciński twierdzi, iż poprawka p. Kl. Dzieduszyckiego jest większej wagi, chodzi tu bowiem o znaczny wydatek na regulacyę. Poprawka taka nie powinna być przyjętą przy sposobności załatwienia petycyi.

P. Struszkiewicz i Gorayski wnoszą, ażeby sprawozdanie komisyi wraz z wnioskiem p. Kl. Dzieduszyckiego zwrócić komisyi gospodarstwa krajowego do ponownego zbadania i przedstawienia wniosków.

W głosowaniu przyjęto wniosek p. Struszkiewicza.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gminy Wola Otałęzka (powiat Mielecki) o wykończenie regulacyi potoku Brnika. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę odstąpiono Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia w projekcie uzupełnienia Wisły i Wisłoki.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gmin Bielany, Łęki, Nowawieś, Kańczuga i Malec (powiat Bialski) o wykończenie kanału ulgi między Macochą a Sołą. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycye te odstąpiono Rządowi z wezwaniem do rychłego udzielenia zasiłku z państwowej dotacyi melioracyjnej.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi Wydziału powiatowego w Kolbuszowej o regulacyę rzeki Łęgu w gminach Kopcie i Wilcza Wola. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tą przekazano Wydziałowi kraj. do uwzględnienia przy rozdziale zapomóg powodziowych, z poleceniem wzięcia pod rozwagę sprawy systematycznej regulacyi Łęgu w powiatach Niskim i Kolbuszowskim.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gminy Ilkowic (powiat Tarnowski) o podniesienie szluzy w prawym wale Dunajca. Sprawozdawca poseł Jan Tarnowski.

Komisya uczyniła zadość żądaniu gminy i zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę przekazała Wydziałowi kraj. z poleceniem zbadania przez fachową komisyę, oraz wydania stosownego zarządzenia w myśl wyniku dochodzenia komisyjnego.

P. Męciński wyjaśnił przy tej sposobności iż petenci nie twierdzą — jak to w komisyi podniesiono — aby budowa cała była źle wykonaną, tylko szluza jest za nisko osadzoną. Mówca popiera gorąco sprawę tę i prosi o jej załatwienie, które jak na teraz ogranicza się na tem, aby zarządzić komisyjne techniczne zbadanie na miejscu z zawezwaniem stron interesowanych, które ma wykazać czy osadzenie szluzy w wale jest w normalnej wysokości dokonane, o to bowiem proszą petenci.

Z kolei przystąpiono do sprawozdania komisyi gospodarstwa krajowego, w przedmiocie kursu praktycznego dozorców melioracyjnych, tudzież organizacyi krajowej służby dozorców melioracyjnych, Sprawozdawca poseł Struszkiewicz.

Komisya wnosi:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowym kursie dozorców melioracyjnych.

2. Sejm zatwierdza instrukcyę służbową dla tych dozorców, w której postanowiono między innemi utworzenie posad konduktorów i dozorców melioracyjnych, i utworzenie dla nich osobnego funduszu emerytalnego, do którego fundusz krajowy przyczyniać się będzie corocznie kwotą 500 zł.; konduktorzy i dozorcy opłacać mają po 4 procent swych płac, zaś właściciele gruntów, wykonywający roboty melioracyjne, i spółki wodne, przyczyniać się mają datkami dobrowolnymi.

Wnioski komisyi przyjęto bez dyskusyi.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa kraj., o wniosku p. Franciszka Jędrzejowicza, w sprawie tępienia chrząszcza majowego. Sprawozdawca poseł Antoniewicz.

Komisya wnosi:

I. Wzywa się Wydział krajowy do ułożenia projektu ustawy o przymusowym tępieniu chrząszcza majowego, i do przedłożenia tego projektu na najbliższej sesyi sejmowej.

II. Z powodu, że główna rójka chrząszcza majowego w tym roku przypada, a ustawa o tępieniu tak szybko wejść w życie nie może, poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wydał okólnik do wszystkich gmin i obszarów dworskich, z pouczeniem i wezwaniem do tępienia chrząszcza majowego.

III. Aby wezwał Rząd krajowy do współdziałania na podstawie §. 50 i 51 ustawy lasowej.

IV. Tem uważa się petycya zjednoczonego Towarzystwa galicyjskiego dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie za załatwioną.

P. Merunowicz oświadcza, że samo uchwalenie ustawy rzeczy nie załatwi, potrzeba zachęcić ludność do tępienia chrząszczy. Dlatego wnosi, aby do budżetu wstawiono kwotę 2000 zł. na nagrody dla zachęcenia ludności do tępienia szkodnika. Wniosek ten nie uzyskał jednak poparcia.

P. Romanowicz wyjaśnił co w tej sprawie w Wydziale kraj. zrobiono, a zakończył oświadczeniem, iż przedewszystkiem należałoby zreformować gminę, aby ustawy wydawane, były należycie wykonywana.

Wnioski komisyi uchwalono.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi administracyjnej o petycyi gminy miasta Krakowa względem przyznania jej prawa pobierania opłat od publicznych widowisk na rzecz funduszu ubogich miejscowych. Sprawozdawca poseł Antoni Wodzicki.

Komisya wnosi projekt ustawy, mocą której gminie miasta Krakowa pozwala się pobierać na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne.

1. Od balów urządzanych za opłatą wstępu w publicznych lub prywatnych lokalach po 10 zł., uwolnione od opłaty są bale na cele dobroczynne.

2. Od przedstawień teatralnych, z wyjątkiem urządzanych przez zarząd teatru miejskiego lub jego dzierżawcę, dalej od koncertów, sztuk konnych, gimnastycznych, ogni sztucznych i t. p. po 5, 10 lub 20 zł. za każde przedstawienie.

3. Od menażeryi, panoram, kosmoram, ciemnic optycznych (*camera obscura*), figur woskowych i t. p. po 3, 6 lub 10 zł. tygodniowo, zaś po 10, 20 lub 30 zł. miesięcznie.

Wymierzając wysokość uiścić się mających opłat według postanowień ustępów 2 i 3 uwzględnić należy sławę artystyczną występujących osób, lub rozmiary przedsiębiorstwa.

(J. E. ks. Metropolita Sembratowicz obejmuje przewodnictwo).

P. Weigel domaga się, aby w ustawie nie uwalniano od opłat balów urządzanych na cele dobroczynne i aby opuszczono w ustawie odnośne słowa.

Sprawozdawca p. Antoni Wodzicki zgadza się imieniem komisyi na tę poprawkę.

Izba uchwala całą ustawę z powyższą poprawką w drugiem i trzeciem czytaniu.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi administracyjnej z petycyi członków gminy Kleparów o wydzielenie części terytoryum w okręgu akcyzowym miasta Lwowa położonej, z gminy Kleparowa i wcielenie jej do miasta Lwowa. Sprawozdawca poseł Dworski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono nad tą petycyą przejść do porządku dziennego.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisyi prawniczej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia siedziby c. k. sądu powiatowego w Kossowie na terytoryum gminy Kossów Stary. Sprawozdawca poseł Lenartowicz.

Komisya wnosi: Sejm w myśl §. 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1878 nr. 59 d. p. p. udziela. c. k. Rządowi opinię za przeniesieniem siedziby c. k. sądu powiatowego w Kosowie na terytoryum gminy „Kosów Stary".

Uchwalono.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi prawniczej o wniosku Wydziału krajowego, w sprawie wyłączenia gmin Koziniec, Ponikiew i Kaczyna z okręgu sądu powiatowego w Andrychowie o przydzielenie ich do okręgu miejsko-delegowanego sądu powiatowego w Wadowicach. Sprawozdawca poseł Lenartowicz.

Komisya wnosi: Sejm w myśl §. 2 ustawy z 11 czerwca 1868 r. nr. 59 Dz. p. p., oświadcza c. k. Rządowi opinię za uwzględnieniem petycyj gmin Ponikiew, Koziniec i Kaczyna o wyłączenie ich z okręgu c. k. sądu powiatowego w Andrychowie, a przydzielenie do okręgu miejsko-delegowanego sądu w Wadowicach, a za odmownem załatwieniem prośby gminy miasta Andrychowa.

Uchwalono.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi prawniczej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia gmin Świniarsko z przysiółkami Maławieś tudzież gminy Gaj i Niszowa z Szymanowicami z okręgu sądu pow. w Starym Sączu do okręgu Sądu miej.-deleg. w Nowym Sączu. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Komisya wnosi: Na mocy §. 2. ustawy z dnia 11 czerwca 1868 nr. 59 Dz. u. p. udziela się c. k. Rządowi opinię, iż pożytecznem będzie dla mieszkańców gmin Świniarsko z przysiółkiem Maławieś i obszarem dworskim Świniarsko, dalej gmin Gaj i Niszkowa z Szymanowicami, aby je wydzielono z okręgu c. k. sądu powiatowego w Starym Sączu, a przyłączono do okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu.

Uchwalono.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi prawniczej z petycyi gminy i obszaru dworskiego w Czyżowicach o wyłączenie z okręgu sądowego i urzędu podatkowego w Sądowej Wiszni a przyłączenie do okręgu sądu powiatowego i urzędu podatkowego w Mościskach. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę przekazano Wydziałowi kraj. do bliższego zbadania, zasięgnięcia opinii odnośnych władz urzędowych i autonomicznych i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesyi sejmowej.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi prawniczej z petycyi p. Hermana Czecza, o utworzenie nowego sądu powiatowego w Cisnej lub przeniesienie siedziby sądu powiatowego z Baligrodu do Cisnej. Sprawozdawca poseł Rożankowski.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę przekazano Wydziałowi krajowemu do ewentualnego zbadania i przedłożenia odpowiedniego wniosku na przyszłej sesyi sejmowej.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej z petycyj kilku gmin powiatu Sanockiego o umorzenie zaległości konkurencyjnych od budowy drogi Sanok-Przemyśl pozostałych. Sprawozdawca poseł Midowicz.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę odstąpiono Wydziałowi kraj. z poleceniem przychylnego jej w porozumieniu z Namiestnictwem załatwienia.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi gminy Wiśniowczyka i ludności okolicznej o wybudowanie gościńca krajowego z Podhajec na Wiśniowczyk do Dobropola. Sprawozdawca p. Midowicz.

Komisya wnosi, aby nad tą petycyą przejść do porządku dziennego.

P. Sawczak domaga się, aby petycyę tę odesłano do Wydziału krajowego do zbadania.

P. Męciński wyjaśnia, że petycya ta nie została popartą żadnymi dokumentami, zatem komisya nie mogła wystąpić z innym wnioskiem.

Sprawozdawca obstaje przy wniosku komisyi, poczem wniosek ten uchwalono.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi mieszczan w Pilznie o wyjednanie u c. k. władz rządowych rekonstrukcyi mostku na gościńcu rządowym tarnowsko-dukielskim. Sprawozdawca p. Midowicz.

Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono wezwać Rząd, aby zarządził natychmiastową rekonstrukcyę mostku na tej drodze.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi gmin Dubryniów, Statyn miasteczko i wieś z obszarem dworskim o subwencyę na wybudowanie nowej murowanej drogi między drogą krajową a drogą rządową w Narajowie. Sprawozdawca p. Fr. Jędrzejowicz.

Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono przejść nad tą petycyą do porządku dziennego.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej w sprawie petycyi Mojżesza i Markusa Verschleissserów, dzierżawców myta, o wydanie im kaucyi i odstąpienie od pozwu. Sprawozdawca poseł Franciszek Jędrzejowicz.

Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono nad tą petycyą przejść do porządku dziennego.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi gmin Dubowce i Wodniki o zapomogę, w celu naprawy drogi z Halicza do Maryampola. Sprawozdawca poseł Zdzisław Skrzyński.

Zgodnie z wnioskiem komisyi przekazano ją Wydziałowi kraj. do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi gminy i obszaru dworskiego w Żukowie i innych (powiatu złoczowskiego) o uznanie drogi ze Złoczowa do Dunajowa za drogę krajową, względnie subwencyonowanie tejże jako drogi powiatowej. Sprawozdawca poseł Krzysztofowicz.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę przekazano Wydziałowi kraj. do możliwego załatwienia po zniesieniu się z odnośnym Wydziałem powiatowym.

(J. E. Ks Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo).

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi petycyjnej z petycyi gminy Srogów górny o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Małgorzaty Czaban. Sprawozdawca poseł Żardecki.

Komisya wnosi:

1. Koszta utrzymania nieletniej Małgorzaty Czaban w kwocie 369 zł. 39 ct. należne magistratowi w Budapeszcie przyjmuje się na fundusz krajowy.

2. Nad prośbą gminy Srogów górny, a odnoszącą się do utrzymania kosztem funduszów krajowych nieletniej Małgorzaty Czaban do 12 roku życia, przechodzi się do porządku dziennego.

Wnioski uchwalono.

Jako ostatni punkt porządku dziennego było sprawozdanie komisyi petycyjnej z petycyi gminy m. Kossowa w sprawie pomnożenia jarmarków. Sprawozdawca poseł Żardecki.

Zgodnie z wnioskiem komisyi petycyę tę odstąpiono Rządowi do zbadania i załatwienia.

Na tem wyczerpano porządek dzienny i przystąpiono do odczytania wniosków i interpelacyj, złożonych do laski marszałkowskiej.

P. Struszkiewicz i towarzysze wnoszą:

Zważywszy, że uchwała sejmowa z dnia 13 maja 1893 postanawia wstawiać do budżetu krajowego przeź lat 30 po 300.000 zł. na cele popierania budowy kolei lokalnych;

zważywszy, że w konsekwencyi tej uchwały nie mógłby kraj zaciągać pożyczek, ani kupować tytułów kolejowych o dłuższym planie umorzenia jak lat 30, względnie na lat tyle, ile jeszcze trwa obowiązek kraju wstawiania do budżetu po 300.000 zł. rocznie;

zważywszy, że całe powodzenie tej akcyi budowy kolei lokalnych zależy głównie od tego, by pomoc kraju była pojedynczym liniom dana w takich warunkach, któreby możliwie ułatwiły dostarczenie kapitału budowlanego, którego inwestowanie w kolejach co najmniej na lat 75 musi być obliczonem; przyjmując oprocentowanie 4 prc. i $^1/_4$ prc. dodatku administracyjnego rocznie odpowiada rocznie rata amortyzacyjna 300.000 zł. rocznie na lat 30 kapitałowi około 5,000.000 zł., na lat 57 około 6,500.000 zł.; na lat 75 około 7,000.000 okrągło;

zważywszy, że i ta ostatnia cyfra nie jest wysoką na nasze potrzeby, a pierwsza o tyle jeszcze trudności przedstawia, że na 30 lat przeznaczona jednak musi być finansowana na lat 75, — podpisani wnoszą, Wysoki Sejm uchwali:

Uchwałę sejmową z d. 13 maja 1893 a opiewającą: „Upoważnia się Wydział krajowy do wstawienia w preliminarz funduszu krajowego, na cele popierania kolei niższego rzędu, w myśl powyższej ustawy, rocznej dotacyi w kwocie 300.000 zł. przez lat 30, począwszy od roku 1894“, znosi się, a natomiast:

Upoważnia się Wydział krajowy do wstawiania w preliminarz funduszu krajowego, na cele popierania budowy kolei niższego rzędu, w myśl ustawy krajowej z dnia 17 lipca 1893, Dz. u. kr., Nr. 42, rocznej dotacyi w kwocie 300.000 zł. przez lat 75, począwszy od roku 1894.

Poseł Franciszek Jędrzejowicz postawił wniosek o powiększenie sił ewidencyjnych przy katastrze gruntowym. Wnioskodawcy chodzi o to, aby przy każdym sądzie powiatowym był ustanowiony jeden geometra dla ewidencyi katastru gruntowego.

P. Okuniewski interpelował p. komisarza rządowego z powodu rzekomego zmniejszenia liczby godzin języka niemieckiego i ruskiego na rzecz języka polskiego w szkole przemysłowej w Kołomyi.

P. Matkowski domaga się w swym wniosku zmiany ustawy w opodatkowaniu Towarzystw finansowych, obowiązanych do publicznego składania rachunków, ażeby podatek dochodowy wymierzany był nie od brutto ale od netto dochodu.

Koniec posiedzenia o 2 godz. 40 min., następne we czwartek o godzinie 11 przed południem.

* * *

(§) Komisya przemysłowa ukonstytuowała się wybierając pp. Czartoryskiego przewodniczącym, Weigla zastępcą przewodniczącego, Goldmana sekretarzem.

OSTATNIA POCZTA

Wczoraj odbyła się w Wiedniu rada ministeryalna pod przewodnictwem prezesa gabinetu ks. Windisch-Graetza.

Dzienniki berlińskie rozpisując się ciągle o pojednaniu cesarza z ks. Bismarckiem podnoszą równocześnie, iż zwróciło powszechną uwagę, że podczas defilady gratulacyjnej w rocznicę urodzin cesarskich. monarcha przyjmował hr. Capriviego ze szczególnem manifestacyjnem wyszczególnieniem.

Krąży potrzebująca potwierdzenia pogłoska, że cesarz Wilhelm zamierza rewizytować księcia Bismarcka w Friedrichsrube.

Wiadomość o dość niebezpiecznem zasłabnięciu cara wywarła wszędzie silne wrażenie, a wywołane ztąd zaniepokojenie ujawniło się na giełdzie znacznym stosunkowo spadkiem kursu papierów rossyjskich. Wedle otrzymanych wczoraj wieczorem biuletynów car przepędził noc z niedzieli na poniedziałek nieco spokojniej niż noc poprzednią.

Z Petersburga telegrafują:

Dla zaspokojenia potrzeb wojennej floty rossyjskiej zamierza ministerstwo marynarki rozpocząć w tym roku budowę dwóch wojennych statków transportowych. Kilka rossyjskich i zagranicznych warstatów otrzymało wezwanie do przedstawienia odpowiednich ofert.

Pożyczki udzielone przez bank państwowy na zboże, wynosiły do 8 b. m. 21,041.000 rubli.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 30go stycznia. (*Tel. pryw.*) Najd. Arcyksiążęta Eugeniusz generał-major, oraz Ferdynand-Józef porucznik, przybyli tutaj celem przedstawienia się komendantowi korpusu. Najd. Arcyksiążę Eugeniusz udzielał w południe audyencyi, na którą przybyli naczelnicy władz oraz reprezentanci wojska.

Wiedeń, 30 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał biskupowi w Lincu ks. Doppelbauerowi i Marszałkowi krajowemu Górnej Austryi Achleutnerowi, krzyż komandorski orderu Leopolda.

Najj. Pan zamianował tytularnego biskupa i administratora dyecezyi kotarskiej, Marcelica, biskupem w Dubrowniku (Raguza).

Ks. dr. Stefan Pawlicki, profesor dogmatyki i filozofii chrześć. w uniwersytecie krakowskim mianowany zwyczajnym profesorem filozofii na tymże uniwersytecie.

Adjunkt inżynieryi przy Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie Antoni Holzmüller otrzymał tytuł i charakter inżyniera budownictwa.

Wiedeń, 30 stycznia. Z powodu rocznicy śmierci ś. p. Cesarzewicza Rudolfa odbyły się dziś żałobne nabożeństwa w kaplicy zamku Cesarskiego, oraz w kościele OO. Kapucynów. Na trumnie ś p Cesarzewicza złożono liczne wieńce, między innymi od cesarza niemieckiego z napisem: „Od wiernego przyjaciela, Wilhelma II“.

Najd. Cesarzewiczowa-Wdowa Stefania dziś rano udała się do Mayerlingu i w klasztorze PP. Karmelitanek wysłuchała żałobnej Mszy św.

Wiedeń, 30 stycznia. Deputacya c. i k. pułku piechoty nr. 19, niegdyś Najd. Cesarzewicza Rudolfa, tudzież wiele wojskowych Stowarzyszeń, złożyło wczoraj, jako w przeddzień piątej rocznicy śmierci ś. p. Najd. Cesarzewicza Następcy Tronu, wieńce na sarkofagu Arcyksięcia w krypcie Kapucynów.

Wiedeń, 30 stycznia. (*Telegram pryw*). Według dzienników ambasadorem niemieckim w Wiedniu mianowany w miejsce ks. Reuss hrabia Filip Eulenburg, dotychczasowy poseł w Monachium. Hr. Eulenburg przybędzie już w początku marca do Wiednia.

Wiedeń, 30 stycznia. Najwyższa Rada sanitarna oświadczyła w sprawie przypuszczenia kobiet do studyów medycyny na uniwersytetach w Austryi, i do wykonywania praktyki lekarskiej, że w chwili obecnej nie ma żadnej potrzeby zasadniczego rozwiązywania tej kwestyi, w poszczególnych natomiast wypadkach konkretnych, należy na razie, aż do przeprowadzenia reorganizacyi uniwersyteckich studyów medycznych, która to reorganizacya znajduje się obecnie w toku — domagać się od kandydatek-kobiet wykazania tych samych warunków i złożenia tych samych egzaminów, jak od kandatów mężczyzn.

Wiedeń, 30 stycznia. Wczoraj po południu na ogólnem zgromadzeniu robotników krawieckich przyszło do burzliwych scen i do bójki pomiędzy socyalistami chrześciańskimi a niezawisłymi demokratami socyalnymi. Zgromadzenie rozwiązał komisarz rządowy.

Praga, 30 stycznia. (Proces członków „Omladiny“). Część przesłuchanych wczoraj świadków, odwołała zeznania poczynione w śledztwie. Motywują oni to tem, że przesłuchiwano ich przedtem jako oskarżonych, a to nakazywało im inną taktykę. Prokurator zastrzegł sobie ściganie tych świadków.

Oskarżony Cizek, który przy sposobności odczytywania listy nowych świadków, których sąd uchwalił zawezwać i przesłuchać, dopuścił się obrazy Trybunału sądowego, został na przeciąg jednego tygodnia wykluczony od rozprawy. Ponieważ Cizek w chwili wyprowadzenia go z sali użył ponownie wyrażeń obelżywych, więc prokurator zapowiedział, iż rozszerza przeciw Cizekowi postępowanie karne w myśl §. 487.

Obrońcy i oskarżeni zaprotestowali przeciw przesłuchaniu w charakterze świadka jednego z agentów policyjnych, albowiem tenże miał działać w porozumieniu z Mrvą.

Budapeszt, 30 stycznia. Ci deputowani, którzy wystąpili ze stronnictwa liberalnego, utworzyli osobny klub wybierając przewodniczącym Tomasza Pechy'ego.

Piza, 30 stycznia. Aresztowano tu sprawcę morderstw popełnionych w koszarach Humberta. Jest on żołnierzem i nazywa się Magni.

Belgrad, 30 stycznia. Trybunał stanu wyznaczył na dzisiaj rano ostatnie posiedzenie w sprawie odczytania ukazu królewskiego o amnestyi dla postawionych w stan oskarżenia ministrów. Wczoraj w południe przyjmował król Aleksander na audyencyi oskarżonych b. ministrów, którzy wyrazili królowi podziękowanie za ułaskawienie. W imieniu ich przemawiał Ribaracz. Simicz odwiedził wszystkich obecnych w Belgradzie reprezentantów mocarstw obcych. — Generał Gruicz złożył urząd kanclerza orderów serbskich, którym na jego miejsce mianowano generała Leszjanina.

Sofia, 30 stycznia. Małżonka księcia Ferdynanda bułgarskiego, powiła dzisiaj rano syna.

Sofia, 30 stycznia. W toku wczorajszej rozprawy w procesie przeciw braciom Iwanowom o usiłowany zamach na życie księcia Ferdynanda bułgarskiego, wypowiedział prokurator państwa mowę końcową, podnosząc, iż zeznania oskarżonych i świadków dowodzą, że oskarżeni zmierzali do przewrotu obecnego stanu rzeczy w Bułgaryi. Prokurator wniósł, ażeby trybunał orzekł na młodszego Stojana Iwanowa, karę więzienia do lat 10, a na starszego, Łukasza, karę śmierci, z tym dodatkiem, by trybunał przedstawił zarazem oskarżonych do łaski księcia.

Berlin, 30 stycznia. Parlament niemiecki po ostatecznem przyjęciu projektu o przedłużeniu prowizorycznego traktatu handlowego z Hiszpanią przystąpił do obrad nad reformą finansów państwowych. Sekretarz stanu Posadowsky oświadczył, że reforma finansów państwowych jest polityczną, ekonomiczną i finansową koniecznością. Co się tyczy proponowanego podwyższenia podatku giełdowego, to rząd jest zdania, iż zbyt silne opodatkowanie giełdy wywarłoby niekorzystny wpływ i oddziaływało ujemnie na rozwój handlu, przemysłu i rolnictwa. Reforma finansów państwowych powinna dostarczyć funduszu rezerwowego na mniej pomyślne lata Przeciw zrealizowaniu życzenia o utworzenie osobnego ministerstwa skarbu dla Rzeszy, przemawiają niezmiernie ważne konstytucyjno-prawne skrupuły. Mowca dodał w końcu, iż przedłożenie rządowe o reformie finansów jest roztropnem gospodarczem zarządzeniem i niezbędnym regulatorem finansów państwowych (*oklaski*).

W imieniu centrum oświadczył deput. Lieber, iż jego stronnictwo pragnie zatrzymania nadal obecnego systemu rozdziału podatków. Dep. Rückert wystąpił imieniem wolnomyślnego zjednoczenia stanowczo przeciw przedłożeniu. Pruski minister skarbu Miquel oświadczył, że wszystkie stronnictwa Sejmu pruskiego z wyjątkiem wolnomyślnych, popierają projekt reformy finansów. Cała opinia publiczna w cesarstwie wita również przychylnie tę reformę. Gdyby przedłożenie zostało odrzucone, parlament byłby odpowiedzialnym za następstwa tego kroku. Hr. Limburg oświadczył, że konserwatywni popierają przedłożenie.

Na tem odroczono obrady do następnego posiedzenia.

Massa, 30 stycznia. Sąd wojenny rozpocznie jutro działalność swą od procesu przeciw adwokatowi Molinari, oskarżonemu o podburzanie do wojny domowej.

Paryż, 30 stycznia. Rząd zapowiedział w Izbie deput. w komisyi cłowej, iż wniesie projekt ustawy, który cło od zboża w ziarnie ustali na 7 franków, a cło od mąki odpowiednio temu podwyższy.

Petersburg, 30 stycznia. Wobec doniesień dzienników francuskich, oświadczył minister skarbu kategorycznie, że nie zamierza w roku 1894 zaciągnąć żadnej nowej pożyczki, ani wewnętrznej ani zagranicznej.

Petersburg, 30 stycznia. Car przepędził wczorajszą noc spokojniej; proces zapalenia w płucach ustaje, temperatura ciała 38·6%.

Petersburg, 30 stycznia. Wczorajszy biuletyn wieczorny opiewa: Stan zdrowia cara poprawia się stale. Temperatura ciała niższa niż wieczorem dnia poprzedniego; wynosi 38·1 %. Puls dobry, oddech wolniejszy, kaszel lżejszy.

Londyn, 30 stycznia. *Daily Telegraph* donosi z Kairu, że położenie w Egipcie jest poważne. Brzmienie rozkazu dziennego khedywa uważają za nowy objaw nieprzejednanego, wrogiego usposobienia jego wobec Anglii. Sądzą, że w razie, gdyby khedyw nie chciał usłuchać rad rządu wielko-brytańskiego, będzie musiało przyjść albo do aneksyi Egiptu przez Anglię, albo do złożenia khedywa z tronu.

Telegramy zbożowe z dnia 29 stycznia 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter procent 16·70 do 16·80 zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·34 do 7·35 zł. rzepak po —·— zł. Berlin: pszenica (na styczeń-luty) 143·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 32·10 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 44·50 fr.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. czerwca 1893 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	8·08	6·01	9·36	6·36	9·41
Z Warszawy	—	6·01	9·36	6·36	9·41
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	9·36	—	—
Z Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	9·41
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	6·01	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	9·06	1·08	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·36	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·48	10·02	9·46	6·21	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	2·34	9·46	9·21	5·55	—
Z Suczawy	10·11	—	7·59	12·51	7·11
Z Kimpolunga	10·11	—	7·59	—	—
Z Radowiec	10·11	—	7·59	—	7·11
Z Berhomethu n. S. i Czudyna	10·11	—	—	—	—
Z Nowosielicy	—	—	—	—	7·11
Ze Słobody rungurskiej kopalni	10·11	—	—	—	7·11
Z Husiatyna przez Halicz	10·11	—	7·59	—	—
Z Buczacza przez Halicz	—	—	—	12·51	—
Z Bełzca	—	—	—	5·20	—
Ze Sokala	—	—	8·16	5·26	—
Z Ławocznego (Pesztu, Miszkolca, Szerencsa Munkácsa, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	—	9·06	1·08	—
Ze Stryja	—	—	9·52	—	—
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	—	2·38	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina)	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36
Do Warszawy	—	10·41	5·26	—	7·36
Do Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	—	10·41	—	—	—
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	7·36
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów	—	—	5·26	—	—
Do Muszyny-Krynicy przez Stryj	—	—	—	8·01	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10·41	5·26	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6·44	3·20	10·16	11·11	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6·58	3·32	10·40	11·33	—
De Suczawy	6·36	—	10·36	3·31	10·56
Do Buczacza przez Halicz	—	—	—	3·31	—
Do Husiatyna przez Halicz	6·36	—	—	—	10·56
Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10·36	—	10·56
Do Nowosielicy	6·36	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6·36	—	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	10·36	—	10·56
Do Kimpolunga	6·36	—	—	3·31	—
Do Sokala	—	—	9·56	7·21	—
Do Bełzca	—	—	9·56	—	—
Do Borysławia p. Stryj	—	—	7·21	10.26	—
Do Ławocznego (Munkácsa, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj)	—	—	7·21	8·01	—
Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	10·26	8·01	—
Do Skolego i Chyrowa przez Stryj	—	—	10.26	—	—
Do Stryja	—	—	3·41	—	—

UWAGA.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurach informacyjnych sprzedają się wydawane przez c. k. austr. koleje państwowe bezpośrednie karty jazdy i zestawione zeszyty poświadczeń do jazdy, jakoteż taryfy.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państwowych w Wiedniu (I. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja l. 3 hotel Imperial) udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austryackich kolejach państwowych O ile podręczniki zezwalają, zasięgać tamże można informacyj odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei.

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w biurach informacyjnych, kasach stacyjnych i u konduktorów.

Nadesłane.

Podziękowanie.

Wszystkim naszym przyjaciołom i znajomym, oraz kolegom naszego ukochanego Kazia, którzy z powodu jego zgonu objawami swojego współczucia sprawili nam ulgę w naszym wielkim smutku, składamy niniejszem wyrazy podziękowania. 191

Napoleon i Celestyna Dorożewscy.

Przyjechali do Lwowa

dnia 30 stycznia 1894.

Hotel Żorża.

PP. A. Garapich z Zagórza, E. Münter z Gorayca, Z. Lamberti z Tryjestu, H. Demler z Wiednia, Wł. Ustrzycki z Czelatyc.

Hotel Imperial.

PP. K. hr. Gatterburg z Wiednia, J. hr. Grudziński z Poznauia, J. dr. Jodłowski ze Zboisk, B. Wolfarth z Kurzan, M. Biesiadecki z Krakowa, H. Gnoińska z Warszawy, J. dr. Horodyski z Drohobycza, L. Ujojski z Wygnanki.

Wystawy i muzea

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe** w ratuszu codziennie od godziny 9 do 1 przed i od godziny 3 do g. 6 po południu. — Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedziele otwarte od godziny 10 do 1 przed południem. Wstęp wolny.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10 do 11 przed południem, we środy i soboty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 30 stycznia 1894.

	płacą walutą austr. zł	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	216	50	219	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	262	50	265	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	363	—	373	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	100	80	101	50
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	109	70	110	40
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	100	—	100	70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	100	50	101	20
„ „ 4½ pr. w. a. „ w 57 l.	97	80	98	—
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	20	98	90
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	98	20	98	90
4 pr. w. a. los. w 52 l.	98	20	98	90
4½ pr. w. a. los. w 56 l.	—	—	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2¼ pr. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 r. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	50	98	20
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	102	70
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102	30	103	—
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	105	—	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a.	100	—	100	70
„ „ „ 4 „ „	95	80	96	50
„ „ „ 4% koronowej	96	—	96	70
Losy miasta Krakowa	24	—	26	—
„ „ Stanisławowa	44	—	—	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	87	5	97
Napoleondor	9	91	10	01
Półimperyał	10.10		—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	34 —	1	37 -
„ papierowy	1	34½	1	36½
00 marek niemieckich	61	10	61	60

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29 stycznia 1894.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98 05	98.25
luty-sierpień	98.05	98.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	97.85	98.05
kwiecień-październik	97.90	98.10
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	146 25	147.25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	146.75	147.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	160.50	161.50
„ „ 1864 po 100 zł.	196.—	196.75
„ „ 1864 po 50 zł.	195.25	196.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. pr.	159.50	160.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	120.45	120.65
Renta papierowa 5 pr. z r. 1861	97.40	97 60
2. Obligacye. indem. 5 pr. (za zł. m. k.		
Bukowiny	105.—	105.25
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	95.—	96.-
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	155.50	156.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	358.75	359.50
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	670 —	680.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	254.70	255.30
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1023.—	1028.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	95.60	96.30
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk	427.—	429.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	— —
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2920.—	2925.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	263.75	264.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. a. w.	313.—	313.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	195.—	196 —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	203.75	204 75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 prc. w złocie w 50 l.	122.—	122.50
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 prc. a. w. w 50 l.	98.50	99 30
„ „ „ „ „ 3 prc.	115.—	116.—
„ „ „ „ 3 pr. emisya 1889	114.75	115.25
Gal. zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	102.50	103.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	98.—	98.75
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	98.40	98.75
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	98.25	98.75
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100.50	101.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.50
Banku aust: węg. 4½ pr.	99.90	100.70
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	100.50	—.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	100.25	101.25
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 prc.	98.—	98.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kol. północna po 100 zł. em. 1886 4%	99.80	100.40
„ „ po 100 zł. „ 1877 „	100.—	100.60
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	88.40	89.40
z r. 1884	96.60	97.10
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	105.50	106.50
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	142.—	143.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	194.50	195.50
Clarego po 40 zł. m. k.	57.—	57.70
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	143.—	148—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	25.20	26.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.—	24.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	63.—	64.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	56.75	57.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.70	19.30
„ „ węg „ po 5 zł.	12.50	13.—
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 100 zł. a. w.	—.—	— —
Salma po 40 zł. m. k.	71.—	73.—
St. Genois po 40 zł, m. k.	70.—	72.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	45.—	49.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	144.—	147.—
„ „ po 50 zł. a. w.	68.—	72.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	48.—	49.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	125.40	125.65
Paryż za 100 fr.	49.80·—	49.90·—
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.91.—	5.94·—
„ pełnej wagi	5.89.—	5.92.—
Korona	—.—·—	—.—·—
20-frankówka	9.96·—	9.97·—
Rosyjski półimperyał	—.—·—	—.—·—
Talar związkowy	—.—·—	—.—·—
Srebro	—.—·—	—.—·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 18253 (391 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, w dniu 2 marca 1894 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 kwietnia 1894 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. l. 419 gm. Załucze i 245 gminy Kniaże Jossla Jaegermana własnych, na rzecz gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi celem zaspokojenia:

31 raty z dnia 1 kwietnia 1890 w kwocie 60 zł. w. a. z 8% zwłoki od 1 kwietnia 1890.

32 raty z dnia 1 października 1890 w kwocie 6[illegible] zł. w. a. z 8% zwłoki od 1 października 1890,

33 raty z dnia 1 kwietnia 1891 w kwocie 60 zł. w. a. z 8% zwłoki od 1 kwietnia 1891,

34 raty z dnia 1 października 1891 w kwocie 47 zł. 78 ct. w. a. z 8% zwłoki od 1 października 1891 do dnia zapłaty.

Cena wywołania ciała hip. l. 245 gm. Kniaże 2200 zł. a ca ciało whl. 419 gminy Załucze 500 zł. w. a., wadyum 220 zł. i 50 zł. w. a.

Resztę warunków, akt opisania przynależności i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli, którzy po dniu 12 maja 1893 do tabuli weszli, ustanawia się kuratorem adw. dr. Rozenhecka z zastępstwem adwokata dr. Dawidowicza w Śniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Śniatyn, 21 grudnia 1893.

L. 10169 (591 2—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Fryderyka Gartnera w kwocie 803 zł. 20 ct. z pn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż 1/8 części realności w Rzeszowie pod lk. 252 położonej, wyk. hip. l. 219 objętej, Józefy 1o małż. Seibel 2o małż. Falgenhauer względnie tejże nieobjętej masy spadkowej własnej.

Termina licytacyjne w sądzie tutejszym przed południem dnia 2 marca 1893 i dnia 6 kwietnia 1894.

Cena wywoławcza 498 zł. 80 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Rzeszów, 28 grudnia 1893.

L. 9397 (571 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie po daje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Wolfa Mordka Nusbauma przeciw Ołeksie Rudyk vel Rudiak pto 17 zł w. a. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności całym wyk. hip. 145 i połową lwh. 143 gm. kat. Krzywiec objętych, w dwóch terminach dnia 22 lutego 1894 i dnia 20 marca 1894 każdym razem o godz. 10 przed południem, w których realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, w drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 439 zł. i 50 zł.

Wadyum 44 zł. i 5 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. archiwum.

C. k. Sąd powiatowy

Sołotwina, 24 października 1893.

L. 8496 (575 3—3)

C. k Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności gminy miasta Wieliczki w kwocie 349 zł. 7 ct. w dniach 9 lutego 1894 i 9 marca 1894 w sądzie o godz. 10 rano, realność w Wieliczce lwh. 458 ks. grunt. gm. Wieliczki objęta, Ferdynanda i Piotra Nodryńskich własna, przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 715 zł.

Zakład 72 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy, oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w registraturze.

Wieliczka, d. 8 listopada 1893.

L. 15843 (181 3—3)

Dnia 2 marca 1894 o godz. 10 rano, odbędzie się w sądzie powiatowym w Tłumaczu relicytacya realności Mendla Lebzeltera własnej, pod lk. 281 w Niżniowie położonej, cia o tabularne stanowiącej wykazem hip. l. 719 ks. grunt. gminy katastralnej Niżniów objętej, celem zaspokojenia sumy 210 zł. z pn. na rzecz Stanisławowskiej kasy oszczędności.

Realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 650 zł.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, 27 grudnia 1893.

L. 19199 (334 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Kalmana Freudenheima przeciw Leibowi Harpuderowi o zapłacenie kwoty 5000 zł. z pn. odbędzie się dnia 5 marca 1894 i dnia 4 kwietnia 1894 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 1 przymusowa sprzedaż realności lk. 523 w Przemyślu na lwowskiem przedmieściu położonej wedle Dom. VII. pag. 343 nr. 5 haer. dłużnika Leiby Harpudera własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 22656 zł. 40 ct.

Wadyum 10 prc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Rosenbacha w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Goldfarba.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 16 grudnia 1893.

L. 9277 (572 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, niniejszem rozpisaną na dzień 31 stycznia i 28 lutego 1894 zawsze o godz. 10 rano, w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności, objętej wyk. hip. l. 41 gminy katastr. Sokal dłużnika Borucha własnej, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w kwocie 125 zł. 66 ct. z pn.

Cenę wywołania stanowi; cena szacunkowa sprzedać się mającej majętności w ilości 1132 zł.

Wadyum zaś 113 zł. 20 ct.

W pierwszym terminie nabyć można majętność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie poniżej takowej

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany adw. dr. Fraenkel.

Sokal, 4 sierpnia 1893.

L. 7391 (567 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, dnia 31 stycznia 1894 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 lutego 1894 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hipot. l. 592 gminy katastr. Łopatyn, Stanisława Muszyńskiego własnej, na rzecz Tekli Marcichów pto 50 zł. pn.

Cena wywołania 80 zł.

Wadyum 8 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratora p. Leona Holzera c. k. notaryusza w Łopatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 13 listopada 1893.

L. 7462 (562 3—3)

W dniach 12 lutego 1894 i 12 marca 1894 o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności ks. grunt. dla gm. kat. Bohorodczany na imię dłużnia Berla Weiss w połowie zapisanej wyk. hip. l. 580 objęte), w Bohorodczanach N. d. 189 położonej, w celu ściągnięcia 45 zł. 65 ct. w. a. z pn. na rzecz Oziasza Dikmana.

Cena szacunkowa wynosi 100 zł. a wadynm 10 zł.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, d. 14 grudnia 1894.

L. 10833 (576 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż wierzytelności Berischa Ohrensteina w kwocie 250 zł. wa. z 10% odsetkami od 23 września 1893 w stanie biernym realności wyk. 11 ks. gr. gminy Zaleszczyki miasto objętej, Breinci Sternschus własnej, na zaspokojenie pretensyi Rubina Ohrensteina w kwocie 100 zł. dnia 15 lutego 1894 i dnia 16 marca 1894 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny nominalnej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 25 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiony kuratorem c. k. notaryusz Antoni Gross.

Zaleszczyki, 15 listopada 1893.

L. 22844 (610 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem zniesienia wspólnej własności licytacyą realności Maryi z Wirych Zerzanek, masy spadkowej Justyny Wiry i małoletnich Leona i Horpyny Wiry własnej wyk. hipot. 31 gminy Grzęda objętej na dzień 22 lutego 1894 i na dzień 15 marca 1894 zawsze o godzinie 10 rano, w biurze Nr. 3.

Cena wywołania 381 zł.

Wadyum 38 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tus. Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bodek.

Lwów, dnia 9 stycznia 1894.

L. 10534 (602 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Josla Schächtera przeciw Iwanowi Horiczko pto 50 zł. ogłasza przymusową licytacyę 1/4 części realności dłużnika w Chlebyczynie polnym wykazem hypot. 85 objętej na 325 zł. oszacowanej w dniach 21 lutego 1894 i 29 marca 1894, każdym razem w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą a to w pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny szacunkowej.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne w tut. registraturze przejrzeć można.

Wadyum wynosi 32 zł. 50 ct.

Zabłotów, dnia 1 grudnia 1893.

L. 6633 (607 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej adwokata dr. Izydora Daniela przeciw Szczepanowi Porębskiemu pto 100 zł. w. a. z pn. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż 2/4 części posiadłości l. wh. 16 i 2/6 części posiadłości l. wh. 17 gminy Sporysz egzekuta Szczepana Porębskiego własnych na dzień 7 lutego 1894 i 27 marca 1894, każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum 20 zł., cena szacunkowa i wywołania 202 zł. 66 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Udziela.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszej sądowej registraturze.

Żywiec, 20 listopada 1893.

L. 6294 (598 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Wojciecha Burego i spólników przeciw Józefowi Łasutowi o 160 zł. rozpisaną została egzekucyjna licytacya realności dłużnika Józefa Łasuta syna Tomasza (Malika) własne:

a) 1/4 część posiadłości lwh. 79
b) 3/96 części posiadłości lwh. 853
c) 1/37 część posiadłości lwh. 856
d) 1/2 część posiadłości lwh. 1018
e) 1/8 część posiadłości lwh. 1019
f) 90/864 części posiadłości lwh. 1027
g) 1/19 część posiadłości lwh. 1050
h) 1/36 część posiadłości lwh. 1051 ks. gr. gm. Soli objęte, na dzień 28 lutego i na dzień 29 marca 1894 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 35 zł. 82 ct.

Cena szacunkowa 358 zł. 12½ ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony notaryusz Gutowski.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

Milówka, d. 4 października 1893.

L. 15394 (592 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej firmy L. & J. Angermann przeciw Jefti Klein zam. Moldauer z miejsca pobytu niewiadomej pcto 90 zł. 98 ct. z pn. przymusową publiczną sprzedaż sumy 100 zł. na 12/240 cześciach realności Chawy Teibera własnej, w Stanisławowie położonej, wyk. hip. l. 1082 objętej, jak poz. 15 i 17 tegoż wykazu, dla egzekutki zaintabulowanej w dniach 2 i 30 marca 1894 o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Suma ta na pierwszym terminie za kwotę nominalną oraz wywoławeczą 100 zł. lub wyżej, na drugim zaś terminie i poniżej tej kwoty sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 zł.

Bliższe warunki w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Kuratorem egzekutki tudzież niewiadomych wierzycieli dr. Katzenellenbogen a substytutem tegoż dr. Bucie-Divan.

Stanisławów, 2 grudnia 1893.

L. 10320 (552 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 5 marca 1894 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 kwietnia 1894 nawet poniżej takowej licytacya realności pod lk. 200 według wyk. hip. 125 księgi grunt. gminy kat. Radymno Piotra Stopy własnej na rzecz przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników pto 243 zł. z przynależnościami.

Cena wywołania 730 zł.

Wadyum 73 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowia się kuratorem c. k. notaryusza p. Władysława Janickiego w Radymnie.

Radymno, 5 grudnia 1893.

L. 10098 (410 1—3)

Dnia 5 marca 1894 i 9 kwietnia 1894 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 42 w Gosprzydowy wyk. hip. l. 42 ks. gr. gm. Gosprzydowa objętej Kazimierza Wiśniewskiego własnej na rzecz miejskiej kasy oszczędności w Bochni celem zaspokojenia sumy 45 zł. z pn.

Cena wywołania 692 zł.

Wadyum 69 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony dr. Górski adw. w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 24 listopada 1893.

L. 10075 (408 1—3)

Dnia 5 marca 1894 i 9 kwietnia 1894 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 19 ks, gr. gm. Tymowa objętej Jana Małagi własnej na rzecz Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie, celem zaspokojenia 7 rat po 1[illegible] zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 874 zł. 27 ct.. w. a.

Wadyum 87 zł

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony dr. Górski adwokat w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 24 listopada 1893.

L. 13608 (4[illegible]6 1—3)

Tarnobrzeski Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 54 zł. 9 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 6 marca za cenę szacunkową lub powyżej i 10 kwietnia 1894 nawet poniżej każdym razem o godzinie 10 egzekucyjna licytacya realności lwh. 122 gminy Danacyny objętej spadkobierców Franciszka Ogiby własnej.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia kuratorem adw. dr. Rebena.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Tarnobrzeg, 13 stycznia 1894.

L. 6081 (639 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności gminy miasta Skawiny w kwocie 25 zł. 7½ ct. z pn. w dniu 20 lutego 1894 i 27 marca 1894 każdym razem o godzinie 9 przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 451 w Skawinie Feliksa Pachla własnej.

Cena wywołania wynosi 30 zł.

Wadyum 3 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowski w Skawinie.

Skawina, 20 listopada 1893.

L. 12115 (643 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Wilhelma Thiena, Karola Thiena i Herminy Eichhorn przeciw Szczepanowi Workowi i Teresie z Migdałów 1o Tomeckiej 2o Workowej pto 3800 zł. a. w. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż całej realności lk. 53 l. wyk. hip. 70, 2/8 części posiadłości lwh. 11, 6/24 części posiadłości lwh. 69 w gminie Łodygowice położonych egzekutów w równych częściach własnych na dzień 28 lutego 1894 i na dzień 28 marca 1894 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum 941 zł. a. w.

Cena szacunkowa i wywołania 9403 zł. 57 ct. a. w.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bogdani z Żywca.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Żywiec, dnia 31 grudnia 1894.

L. 11382 (622 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Józefa Hakowskiego przeciw Tadeuszowi Błotnickiemu o 350 zł. a. w. odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach to jest dnia 2 marca 1894 i 6 kwietnia 1894 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realnosci pod lwh. 85 w Dębnikach położonej.

Cena szacunkowa wynosi 10730 zł

Wadyum 1073 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Peiper.

Podgórze, 8 listopada 1893.

L. 7159 (381 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Fedia Kłapków vel Kłopotiuk w kwocie 15 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 1 marca 1894 i dnia 29 marca 1894 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż całej realności wyk. l. 822 i 2/3 części ciała hip. wyk. l. 942 ks. grunt. gm. kat. Czarnokońce wielkie objętych, dłużnika Hnata Soroki syna Semka własnych, które przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 245 zł. sprzedane zostaną.

Zakład wynosi 19 zł. 50 ct. i 5 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Henryk Nathansohn.

Husiatyn, dnia 1 grudnia 1893.

L. 8883 (409 1—3)

Dnia 5 marca 1894 i 9 kwietnia 1894 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 98 w Brzesku wyk. hip. 98 ks. gr. gm. Brzesko objętej, Józefa Kubali własnej, na rzecz Jana Wilczyńskiego celem zaspokojenia sumy 100 zł. z pn.

Cena wywołania 602 zł. 25 ct.

Wadyum 60 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony dr. Piotr Górski adwokat w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, d. 31 października 1893.

L. 8041 (623 1—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 5 marca 1894 i dnia 10 kwietnia 1894 licytacya realności

a) objętej wykazem hipot. 276 księgi gruntowej gminy kat. Radymno, solidarnych dłużników Michała Małysz i Haśki Małysz po połowie własnej;

b) objętej wykazem hip. 425 ks. grunt. gminy kat. Radymno Jadwigi Szymczychy własnej;

c) tudzież realności objętej wyk. hip. 424 ks. grut. gminy kat. Skołoszów, dłużnika Michała Małysz własnej — na rzecz przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników pto 209 zł. aw. zpn.

Cena wywołania realności ad a) i b) 910 zł., ad c) 500 zł.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Władysława Janickiego, c. k. notaryusza w Radymnie.

Radymno, 5 grudnia 1893.

L. 6741 (640 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zatorze ogłasza, że dnia 5 marca i 9 kwietnia 1894 każdym razem o godzinie 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wadowicach w kwocie 405 zł odbędzie się w budynku sądowym publiczna licytacya realności Franciszki 1o Momotowej 2o Hutnej własnej lwh. 81 gminy katastralnej Przeciszów objętej.

Cena wywołania 1102 zł.

Wadyum 111 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Karol Biegański adw. w Zatorze.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Zator, dnia 28 grudnia 1893.

L. 10629 (357 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem zaspokojenia wierzytelności kasy oszczędności w Nowym Sączu w sumie 1000 zł. z pn. publiczną sprzedaż posiadłości l. wyk. 219 w Starym Sączu dłużników Antoniego i Anny Koronów własnej, na dzień 7 marca 1894 i 4 kwietnia 1894 o 10 rano w gmachu sądowym.

Cena wywołania 3650 zł

Wadyum 50[illegible] zł.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Stary Sącz, 30 grudnia 1893.

Kuratele.

L. 18753 (595 2—3)
Tymko Romaniuk z Jazłowczyka uznany został marnotrawcą.
Kuratorem Stefan Kowalczuk.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Brody, dnia 1 grudnia 1893.

L. 11950 (596 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach odnośnie do ts. edyktu z dnia 3 grudnia 1887 l. 18591 ogłoszonego w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej" Nr. 77, 78, 79 z roku 1892 zawiadamia, iż dla sądownie uznanej marnotrawczyni Julity Koliśnik z Ditkowiec w miejsce Teofila Temercha, kuratorem ustanowiony został Hryć Sirko w Ditkowcach.
Brody, dnia 28 sierpnia 1893.

L. 10415 (569 2—3)
Michał Jewtuch włościanin z Hrebennego uznany został marnotrawcą a kuratorem jego ustanowiony Andruch Pańczak.
C. k. Sąd powiatowy.
Rawa, dnia 28 września 1893.

L. 11698 (597 2—3)
Tymko Chabiniec z Kociubiniec uznany marnotrawcą, kurator Sylwester Chemij z Kociubiniec.
C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 26 listopada 1893.

L. 53614 (543 2—3)
Kuratela nad dr. Henrykiem Fränklem z powodu choroby umysłowej rozciągnięta, została uchyloną.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 16 stycznia 1894.

L. 10447 (603 2—3)
Zbarazki c. k. Sąd powiatowy uwiadamia, że kuratela z powodu marnotrawstwa na Wasylu Dacko zawieszona uchyloną została.
Zbaraż, dnia 17 grudnia 1893.

L. 2438 (609 2—3)
C. k. rotmistrz Antoni Manasterski uznany umysłowo chorym.
Kuratorem jego zamianowany Władysław Manasterski notaryusz w Rohatynie.
C. k. Sąd powiatowy m. deleg. S. I.
Lwów, 19 stycznia 1893.

Konkursa.

L. 230 (584 3—3)
Magistrat król. wol. miasta Gródka rozpisuje niniejszem konkurs na posadę weterynarza miejskiego w Gródku z płacą roczną 500 zł. w. a. i prawem do stabilizacyi po dwu latach.

Kompetujący o tę posadę winni wnieść należycie udokumentowane podania do tutejszego Magistratu najdalej do 15 marca 1894.

Do podania koniecznie dołączyć należy:
1. Metrykę urodzenia,
2. dyplom ze złożonego egzaminu weterynarskiego i
3. świadectwo z odbytej praktyki zawodowej.

Dokładna znajomość języków krajowych jest niezbędną.
Magistrat król. wol. miasta.
Gródek, 24 stycznia 1894.

L. 2712 (558 3—3)
W skutek rozporządzenia Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 29 grudnia 1893 l. 68355 rozpisuje się konkurs na posadę lekarza okręgowego dla okręgu sanitarnego w Narajowie miasteczku w powiecie brzeżańskim, który obejmować będzie 16 gmin z ludnością 13320 na 2157 klm.

Siedzibą lekarza będzie miasteczko Narajów, a mianowany lekarz okręgowy będzie miał obowiązek utrzymywania apteki domowej.

Ubiegający się o powyższą posadą winien wykazać się, że posiada następujące warunki:
1. Prawo obywatelstwa austryackiego,
2. dyplom doktora wszech nauk lekarskich uprawniający do wykonania praktyki,
3. nieskazitelny charakter,
4. znajomość języków krajowych,
5. praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,
6. potrzebną zdatność fizyczną.

Obowiązki lekarza okręgowego określa §. 14 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z 2 lutego 1891 r. wydanego przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym(Dz. ust. i roz. kraj. Nr. 82 cz. XXII.)

Do posady powyższej przywiązaną jest płaca roczna w kwocie 500 zł, oraz ryczałt na koszta podróży obowiązkowych w rocznej kwocie 260 zł.

Podania należycie udokumentowane należy wnieść do Wydziału powiatowego w Brzeżanach po dzień 28 lutego 1894.
Z Wydziału Rady powiatowej.
Brzeżany, 16 stycznia 1894.

L. 2114 (608)
Wydział powiatowy w Horodence rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego w Czernelicy z płacą roczną 500 zł. z kasy powiatowej a 200 zł. z kasy gminnej i ryczałtem na podróże w kwocie 250 zł.

Kompetujący wykazać się mają:
1. obywatelstwem austryackiem,
2. dyplomem doktora medycyny,
3. świadectwem moralności,
4. świadectwem zdrowia,
5. znajomością języków krajowych,
6. praktyką przynajmniej dwuletnią w zawódzie lekarskim, a po otrzymaniu posady stosować się winni do instrukcyi z dnia 31 grudnia 1891 Dz. ust. kraj. Nr. 82 i utrzymywać aptekę domową,

Termin do wniesienia podań oznacza się do końca lutego r. b.
Horodenka, 26 stycznia 1893.

L. 682 (644 1—3)
Ponieważ na rozpisany konkurs dnia 15 czerwca 1893 l. 9492 celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izrael. wyzn., ewentualnie jego zastępcy w Kozłowie, nie wpłynęły odpowiednie podania, przeto c. k. starostwo rozpisuje niniejszem ponownie konkurs.

Ubiegający się o tę posadę powinien wykazać się dokładną znajomością języków krajowych, dowodem odbytych szkół, metryką urodzenia, obywatelstwem państwa austryackiego i własnowolnością, a dotyczące prośby własnoręcznie napisane i zaopatrzone dokumentami wykazującemi rodzaj zatrudnienia i stopnia wykształcenia, należy wnieść do tutejszego c. k. starostwa w terminie do końca lutego 1894.
Brzeżany, dnia 11 grudnia 1894.
C. k. starosta.

Wyroki.

L. 588 (615)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że prawomocnym wyrokiem z dnia 25 października 1893 l. 11412 skazano Edwarda Urbana, właściciela dystylarni w Krakowie za występek z §§. 23 i 24 ust. z 6 stycznia 1890 Nr. 19 Dz. pp. popełniony przez to, że w Krakowie przez dłuższy czas aż do miesiąca października 1892 likier własnego wyrobu we flaszkach formatu używanego przez skarżącą firmę „Societe anonyme de la Distillerie de Liqueur Benedictine de l' Abbaye de Fecamp" pod nazwą „Liquor Monachorum Benedictinorum Abbatiae Fiscanensis" opatrzonych bezprawnie w znaki, do których używania skarżącej firmie wyłączne numerami rejestru handlowego Izby handlowej Wiedeńskiej 1494, 1495, 1496, 1498, 1570, i 1571, zastrzeżone prawo przysługuje, świadomie w obrót wprowadzał, pozbywał i do powyż opisanego celu świadomie znaków powyższych podrobionych używał na grzywnę w kwocie 200 zł., względnie 40 dni aresztu, na zapłacenie tytułem odpłaty skarżącej firmie kwoty 120 zł. na ponoszenie kosztów post karn. i na zapłacenie skarżącej firmie kosztów zastępstwa w kwocie 212 zł. 5 ct. w. a.
C. k. Sąd krajowy karny.
Kraków, dnia 13 stycznia 1894.

Upadłości.

L. 1201 (587 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku nieprotokołowanej firmy handlowej „Preminger & Brecher" w Kołomyi i spólników tej firmy: Gersona Premingera i Józefa Brechera i że do kierowania tym konkursem, ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. Radca sądu krajowego Lang, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy p. adw. krajowy dr. Włodzimierz Dudykiewicz.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet, gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 4 maja 1894 o godzinie 9 przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 23 lutego 1894 o godz. 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.
Kołomyja, dnia 23 stycznia 1894.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 29555 (238 3—3)
Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jonę Lorbera, że w sprawie Arona Leiby Neubauera przeciw Jonie Lorber o egzekucyjną intabulacyę prawa zastawu dla sumy 370 zł. 38 ct. z pn. kuratorem ad actum dlań ustanowionym został adw. dr. Popławski.

Wzywa się go przeto, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił swej informacyi, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, ile że w razie przeciwnym sam złe skutki sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Drohobycz, 1 grudnia 1892.

L. 11614 (244 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Alfreda Sieda, by się w przeciągu jednego roku do objęcia spadku po swej matce Annie Sied w Podgórzu w dniu 10 listopada 1890 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej zgłosił, inaczej pertraktacya spadku z kuratorem jego adw. dr. Peiperem przeprowadzoną zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, 12 października 1893.

L. 10868 (258 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wilhelma Laksa, handlarza wędrownego, że pod dniem 9 listopada 1893 l. 9990 wniosła do tutejszego sądu żona jego małoletnia Temerl Antonina z Goldmanów Laksowa i ojciec jej Józef Goldman przeciw niemu pozew o rozwiązanie małżeństwa i o tymczasowe udzielenie alimentów, który ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Henrykowi Schornsteinowi z Nowego Sącza doręczony został.

Wzywa się zatem Wilhelma Laksa, aby w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu wskazał sądowi miejsce swego pobytu i jawił się w sądzie do rozprawy ustnej wyznaczęć się mającej, gdyż inaczej po upływie tego czasu rozprawa na powyższą skargę z ustanowionym dlań kuratorem przeprowadzoną będzie.

Zarazem zawiadamia się Wilhelma Laksa, że w przedmiocie dalszego żądania o zezwolenie powódce na osobne mieszkanie i przyznanie powódce i jej dziecku alimentów termin do przesłuchania stron na dzień 22 lutego 1894 wyznaczony został.
C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 23 grudnia 1893.

L. 9691 (257 3—3)
Osyf Hnuczak, właściciel realności pod Nk. 53 w Jaszkowy, wyszedł przed 40 laty do Węgier, gdzie miał umrzeć.

Wzywa się zatem wszystkich mających jakąś wiadomość o życiu nieobecnego Osyfa Hnuczaka, aby o tem w przeciągu jednego roku z dniem 31 stycznia 1895 upływającego sądowi lub ustanowionemu kuratorowi Osyfa Hnuczaka adwokatowi dr. Gałkiewiczowi w Nowym Sączu donieśli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu Osyf Hnuczak sądownie za zmarłego uznany będzie.
C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 2 grudnia 1893.

L. 54372 (231 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek podania Meite Steingrab przeciw Senderowi Blumengarten a względnie tegoż spadkobiercom pto 800 złr. w. a. z pn. de praes. 19 maja 1892 l. 21821 wydaną została uchwała z 9 lipca 1892 l. 21821.

Powyższa uchwała doręcza się z miejsca pobytu niewiadomej Keile Blumengarten do rąk równocześnie w osobie p. adwokata dr. Waldmana z zastępstwem adw. dr. Menkesa ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Keile Blumengarten, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosiła, i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sama sobie przypisze.
Lwów, dnia 25 listopada 1893.

L. 45 (216 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w jako handlowy zawiadamia Majera Elische Finka, że na żądanie rzeszowskiej kasy oszczędności wydano przeciw niemu nakaz zapłaty sumy 240 złr. a. w. z przynal. a celem strzeżenia praw jego ustanowił adwokata dr. Uiberalla z substytucyą adwokata dr. Fischlera, kuratorem, któremu nakaz zapłaty doręczono.

Majera Elische Finka wzywa się przeto, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił informacyę, albo swe miejsce pobytu sądowi oznajmił i innego pełnomocnika ustanowił, gdyż wynikłe z zaniedbania skutki przypisać sobie winien będzie.
Rzeszów, 4 stycznia 1894.

L. 8047 (217 3—3)
Gdy Ludwik Szafrański utrzymuje, iż mu zginęła książeczka wkładkowa powiatowej kasy oszczędności w Wadowicach Nr. 7724 na imię jego wystawiona, na kwotę 420 zł. w. a. opiewająca, przeto poleca się wszystkim, w których ręku książeczka ta znajdować się może, aby ją w przeciągu 6 miesięcy licząc od dnia ostatniego umieszczenia dotyczącego edyktu w „Gazecie lwowskiej" przedłożyli, ile że w razie przeciwnym takowa uznaną zostanie za pozbawioną wszelkiego znaczenia, a powiatowa kasa oszczędności w Wadowicach uwolnioną będzie od wszelkiego zobowiązania z takowej.
C. k. Sąd obwodowy.
Wadowice, 23 grudnia 1893.

L. 12657 (223 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach ogłasza, że 24 września 1891 zmarł w Chorostkowie Franciszek Zazulawski z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ spadkobiercy tegoż są nieznani, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu roszczą sobie prawo do tego spadku, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej wyrażonego, do tego spadku się zgłosili, inaczej bowiem spadek ten, dla którego ustanowiono kuratorem Szymona Hładija w Chorostkowie, przyznanym zostanie wykazanym spadkobiercom, względnie gdyby nikt do spadku się nie zgłosił, przypadłby tenże skarbowi państwa jako bezdziedziczny.
C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 17 grudnia 1893.

L. 9016 (224 3—3)
C. k. Sąd powiatowy podaje niniejszem do wiadomości, że w sporze drobnostkowym Dawida i Małki Pasternaków z Łańcuta powodów przeciwko Franciszkowi Gawlikowskiemu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem c. k. notaryusza p. Antoniego Hanusza ustanowił.

Wzywa zarazem c. k. sąd powiatowy Franciszka Gawlikowskiego, aby z ustanowionym kuratorem się sam porozumiał albo innego zastępcę sobie ustanowił i sąd o tem uwiadomił.
C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, 15 marca 1878.

L. 7194 (579 3—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku uwiadamia niewiadomych z życia i pobytu Jana księcia Sapiehę i Maksa Mittelmanna, że Aron Kanner wniósł przeciw nim prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 1500 zł. z pn., któremu żądaniu uczyniono zadość uchwałą z 25 listopada 1893 l. 7194.

Kuratorem ustanowił dla nich sąd dr. Flakowicza adw. w Sanoku i doręczył mu odnośną uchwałę.

Kurandów zaś wzywa, by się z kuratorem porozumieli lub wczas innego pełnomocnika przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sobie przypiszą.
Sanok, dnia 25 listopada 1893.

L. 15373 (236 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu czyni wiadomo, że na żądanie Sosi Elling wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zaginionego jej wekslu osnowy następującej: „Kalinowszczyzna den 22 November pr. 1000 fl. ö. W. zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre die Summe von Gulden Tausend öst. Währung, den Werth erhalten und stelle ihn auf Rechnung Bericht. Angenommen Władysław Ochocki".

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby weksel ten w ręku mieć mogli, aby w przeciągu 45 dni od dnia ogłoszenia edyktu, tutejszemu sądowi przedłożyli tem pewniej, ileże w razie przeciwnym weksel ten za pozbawiony wszelkiej mocy uważanym będzie.

Tarnopol, dnia 2 grudnia 1893.

L. 6908 (204 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy wzywa Feliksa Łagodzińskiego, aby w przeciągu roku od ostatn. ogłoszenia zgłosił się do spadku ojca swego Jakóba Łagodzińskiego zmarłego w Michałkowie 8 marca 1891 z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z kuratorem Dmytrem Procinkiem przeprowadzoną zostanie.

Mielnica, 5 sierpnia 1893.

L. 18061 (213 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa dierżycieli książeczki galicyjskiej kasy oszczędności Nr. 14857 na 5 zł. na imię Julii Ilewicz opiewającej, aby tę książeczkę w ciągu sześciu miesięcy przedłożyli lub w tym samym terminie prawa swoje do niej wykazali, gdyż inaczej książeczka wspomniana za umorzoną zostanie uznaną.

Lwów, dnia 23 grudnia 1893.

L. 10864 (234 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wincentego Śmieszka, iż uchwałę ts. z dnia 16 września 1893 l. 7978 w sprawie egzekucyjnej Joanny Korytowskiej przeciw Stanisławowi Budziszewskiemu pto 876 marek 78 fenig. dla niego przeznaczoną doręcza się kuratorowi p. adwokatowi dr. Wąsikiewiczowi dla niego ustanowionemu.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 16 grudnia 1893.

L. 20144 (335 3—3)

C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Osiasza Fischera, że na prośbę Banku krajowego lwowskiego uchwałą tegoż c. k. sądu z 2 listopada 1893 l. 16346 przeciw niemu nakaz zapłaty o 450 zł. wydanym został, i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum dr. Lorschowi, przyczem wzywamy go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do jego ochrony praw potrzebną informację udzielił, lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Stanisławów, 5 stycznia 1894.

L. 23117 (283 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. del. w Kołomyi ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wilhelma Adel kuratora w osobie tut. adwokata dr. Rittigsteina i temu doręcza wydane już i wydać się mające tus. uchwały dla Wilhelma Adla przeznaczone w sprawie egzekucyjnej Abrahama Neider przeciw temuż nieobecnemu pto 17 zł. z pn. i o tem się przez edykta Wilhelma Adel zawiadamia.

Kołomyja, dnia 16 grudnia 1893.

L. 8079 (358 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce wzywa nieznanych z miejsca pobytu Apolonię Scherner, Bronisława Gepperta, Helenę Dąbską i Maryę Podlodowską, aby w przeciągu jednego roku licząc od poniżej wyrażonej daty wnieśli deklaracyę do spadku po ś. p. Annie Chromowej w Sledziejowicach dnia 5 stycznia 1890 zmarłej, inaczej bowiem spadek będzie przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem dr. Borzewskim z Wieliczki dla nieznanych z miejsca pobytu ustanowionym.

Wieliczka, dnia 30 listopada 1893.

L. 9667 (594 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Władysławę Wójcikowską, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Brzozowie wniosło przeciw niej pod dniem 8 sierpnia 1893 do l 9667 pozew, na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 31 stycznia 1894 o godzinie 9 rano wyznaczono i dla niej kuratorem ad actum Emila Witkiewicza z Brzozowa ustanowiono.

Zarazem wzywa się Władysławę Wójcikowską, ażeby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dowodowe dostarczyła, lub sobie innego zastępcę ustanowiła, inaczej sama sobie następstwa przypisze.

Brzozów, dnia 17 listopada 1893.

L. 7713 (561 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem Wysokiego Skarbu przeciw Henrykowi Baretl o wpisanie egzekucyjnego prawa zastawu na rzecz Wysokiego skarbu pto należytości rządowych w kwocie 10500 zł. z pn. w stanie biernym praw zaintabulowanych na dobrach Polana wyk. hip. l. 128 i pola naftowego Konkordya wyk. hip. l. 1 ustanawiamy dla Henryka Baretla jako z życia i miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adwokata dr. Flakowicza z Sanoka i doręczamy mu uchwałę z 15 grudnia 1893 l. 7713.

O czem niniejszem Henryka Baretla uwiadamiamy z wezwaniem, by z ustanowionym kuratorem porozumiał się, lub innego pełnomocnika ustanowił i sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sanok, dnia 15 grudnia 1893.

L. 27029 (544 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnopolu zawiadamia Elżbietę Hillel z miejsca i pobytu niewiadomą, że Seinwel Küppel wniósł na dniu 29 grudn. 1893 do l. 27029 przeciw niej pozew o zapłacenie kwoty 43 zł. 41 ct. a. w. i że na pozew ten wyznaczony został termin na dzień 8 lutego 1894 na 9 godzinę przed południem.

Gdy miejsce i pobyt tej nie jest wiadomem, ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie adw. dr. Blausteina w Tarnopolu, którego też do zastępstwa powołał.

Ma zatem Elżbieta Hillel na powyższy termin bądź osobiście stanąć bądź też kuratorowi powyższemu informacyę udzielić, lub też innego zastępcę sobie wybrać, ileże inaczej skutki zaniedbania sobie sama przypisze.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.

Tarnopol, dnia 29 grudnia 1893.

L. 18568 (280 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Antoniego Orzechowskiego, że wydany przeciw niemu na prośbę Jana Förstera nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. z pn. z d. 20 czerwca 1893 l. 9744 ustanowionemu dla niego kuratorowi dr. Kraśnickiemu z substytucyą adw. Ilnickiego w Kołomyi doręczony został.

Wzywa się zatem pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sobie innego zastępcę obrał i takowego sądowi wymienił.

Kołomyja, dnia 2 grudnia 1893.

L. 6037 (308 3 3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Wadowicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Włodzimierza Chodynieckiego, że wyrok tut. sądu z dnia 30 maja 1893 l. 4682 w sporze drobiazgowym Maryi Osowskiej pko. niemu pcto. 20 złr. z pn doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi dr. Danielowi w Wadowicach.

Wadowice, 13 września 1893.

L. 379 (611 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że dnia 5 sierpnia 1893 do l. 38596 wniosła dyrekcya upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw spadkobiercom Hersza Waldmana prośbę o dozwolenie egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla kwoty 121 zł. z pn. w stanie biernym realności l. 1216 i 1217 wykazu hipotecznego w Stryju na Hersza Waldmana zapisanej.

Gdy miejsce pobytu jednego ze spadkobierców tj. Izaka Waldmana nie jest wiadomem, został dla niego adw. dr. Soroń kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany.

Wzywa się zatem Izaka Waldmana, aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej szkodliwe następstwa sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie, 9 stycznia 1894.

L. 16658 (279 3 3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie egzekucyjnej Menaschego Rauchwergera przeciw Chai Schnek o 149 zł. 89 ct. z pn. ustanowił dla niewiadomej z miejsca pobytu Chai Schnek kuratorem adw. Kaweckiego z substytucyą adw. dr. Dudykiewicza i doręczył kuratorowi adwok. Kaweckiemu uchwały z 4 lipca 1893 l. 10113 i z 5 sierpnia 1893 l. 11839 dla Chaji Schnek przeznaczone.

Kołomyja, dnia 25 listopada 1893.

L. 5074 (627 2—3)

Na skargę Tobiasza Fenichla przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Pawlikowi z 6 marca 1893 l. 1360 o 17 zł. 80 ct. wyznacza się do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 13 lutego 1894 o god. 8 rano.

Dla Józefa Pawlika ustanowiony został kuratorem Jan Pawlik.

Józefa Pawlika wzywa się, aby na wyznaczony termin stanął osobiście lub przez pełnomocnika, lub by ustanowionemu kuratorowi udzielił informacyi.

C. k. Sąd powiatowy.

Tuchów, dnia 10 stycznia 1894.

L. 20195 (336 1—3)

C. k Sąd obwodowy stanisławowski powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ozyasza Hartmanna, że na prośbę Banku krajowego lwowskiego uchwałą tegoż c. k. sądu z 15 listopada 1893 l. 17052 przeciw niemu nakaz zapłaty o 650 złr. wydanym został, i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum dr. Hauslichowi, przyczem wzywamy go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do jego ochrony praw potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Stanisławów, 3 stycznia 1894.

L. 7573 (365 2—3)

Niniejszem uwiadamia się Jakóba Weledniker i Dawida Weledniker z życia i miejsca pobytu nieznanych, że w Zbarażu dnia 11 sierpnia 1890 zmarła Saara Weledniker bez rozporządzenia ostatniej woli i że dla nich postanowiono kuratorów a to: dla pierwszego dr. Józefa Kosser a dla drugiego Izraela Landesberga obu w Zbarażu zamieszkałych.

Wzywa się zatem Jakóba i Dawida Weledniker, ażeby się w przeciągu roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosili w tutejszym sądzie i wnieśli deklaracyę spadkową gdyż inaczej rozprawa spadkowa będzie ukończoną ze spadkobiercami deklarowanymi i zamianowanymi kuratorami.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraż, dnia 28 listopada 1893.

Doniesienia prywatne.

Zaproszenie 170

na walne zgromadzenie członków powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Turce, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, które się odbędzie w środę dnia 14 lutego 1894 o godzinie 2 po południu w Turce, w sali Rady powiatowej z następującym porządkiem dziennym.

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i przedłożonzch rachunków za rok 893
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum za rok 1893.
3. Wybór nowych członków do Rady nadzorczej w miejsce ustępujących.
4. Zmiana statutu
5. Wnioski członków.

Turka, 22 stycznia 1894.

Bronisław Osuchowski
prezes Rady nadzorczej

ks Maksymilian Kalinicz
sekretarz.

Ogłoszenie. 190

W dniu 14 lutego 1894 odbędzie się o 9 rano walne zgromadzenie Towarzystwa handlu skór i wyrobu obówia w Dobczycach program; posiedzenia następujący.

1. Przedłożenie bilansu za czas od 1 stycznia 1893 do dnia 31 grudnia 1893.
2. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Rozdział zysku za rok 1893.
4. Wybór trzech członków do likwidacyi.
5. Rozwiązanie Towarzystwa handlu skór i wyrobu obówia w Dobczycach.

Wojciech Podsadecki
przewodniczący.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

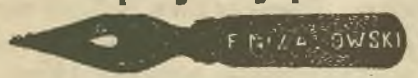
Klozety pokojowe po zł. 18 i 30 poleca **Piotr Chrząstowski, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny l. 1** (naprzeciw Katedry). (2)
Cenniki illustr. różnych artykułów do dyspozycyi.

Maść kankazka na odmrożenie

sporządzona wedle recepty poleconej i używanej ze znakomitym skutkiem w północnej Rossyi i krajach syberyjskich, leczy w najkrótszym czasie wszelkie odmrożenia.
Cena słoika 10 ct.
Główny skład w aptece pod „srebrnym orłem"
Zygmunta Ruckera we Lwowie. 176
Na prowincyę wysyła się odwrotnie.

ZESZYTY

według nowo zatwierdzonego planu oraz
wszelkie przybory piśmienne

poleca po najniższych cenach 105

F. Niżałowski, Lwów.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą.

Z własnej fabryki

świece gromniczne

woskowe białe lub z obrazkami świętych i kwiatami ozdobione od 15 ct. do 3 zł.
poleca handel 102

Fryderyka Schubutha

we Lwowie, Rynek l. 45.

Kaftaniki włóczkowe i trykotowe, kamasze, pończochy i skarpetki. Skład fabryczny płócien i bielizny stołowej. Bielizna dr. Jägera.
Ceny fabryczne (131)
poleca Bałłabana następca
Mikołaj Ludwig
Lwów, plac Maryacki 8.

Jedyne

drożdże na pączki

Ad. Ig. Mautnera i Syna
poleca handel

Karola Bałłabana

Lwów, ul. Halicka. 125

Koniak tokajski li tylko prawdziwy duża flaszka zł. 1.50, wódka „Prababka" flaszka duża zł. 1, rozolisy we wszystkich smakach duża flaszka ct. 75, wina różnorodne, piwa butelkowe, stare miody butelkowe poleca handel
BODNARA, Akademicka 25.
118

Henneberga jedwab

z własnej fabryki
wolne od cła do mieszkań osób prywatnych
45 ct. za metr

aż do zł, 11.65 za meter — gładki, w pasy, w kostki i desenie itd. (około 240 rozlicznych jakości i 200 różnych barw i deseni itd.) czarne białe i kolorowe

jedwabne damasty . . .	od zł. 1.15	do zł.	11.65
jedwabne fulary . . .	ct. 75	—	3.65
jedwabne grenadyny . . .	ct. 85	—	7.25
jedwabne bengaliny . . .	zł. 1.20	—	6.10
jedwabne materye balowe . .	ct. 45	—	11.65
jedwabne materye włosieniowe suknia	zł. 9.50	—	42.80

Jedwab Armûres, Merveilleux, Duchesse etc.
wolne od porta i cła do domu. — Wzory odwrotnie. — Listy do Szwajcaryi kosztują 10 ct., karty 5. ct. 86
Fabryka jedwabiu G. Henneberg, Zurych, k. i c. dostawca nadw.

BENEDYKT KOPERNICKI

optyk i mechanik „pod Kopernikiem"
Lwów, plac św. Ducha (33)
(ul. Teatralna l. 6 naprzeciw głównego odwachu),

poleca w wielkim wyborze i po cenach najtańszych: okulary, cwikiery, lornety binokle, dalekowidze, barometry, ciepłomierze. Urządzenie dzwonków elektrycznych. Wszelkie reparacye uskuteczniają się najrychlej i najtaniej Zamówieniaz prowincyi załatwiam odwrotnie.

Jak długo zapas starczy wysprzedaję
Kalendarze na rok 1894

20 ct. BODEKA kalendarz dwudziesto centowy.
20 ct. Kalendarz ścienny drukowany czarno i czerwono na ładnym białym papierze, z wysyłką 25 ct.
25 ct. Lwowski kalendarz powszechny lub ilustrowany kalendarz narodowy, z przesyłką 35 ct.
30 ct. zamiast 50 ct. Ilustrowany kalendarz powieściowy humorystyczny i informacyjny, jeden z najlepszych kalendarzy galicyjskich, zawiera największą i najdokładniejszą część informacyjną i bogatą ozd bno ilustrowaną część powieściową, humorystyczną, beletrystyczną i gospodarską, nie do porównania z innemi wydawnictwami, z prz. 35 ct.

Za pobraniem nie wysyła się, tylko za nadesłaniem kwoty przekazem pocztowym lub markami pocztowemi pod adresem **Leon Bodek,** księgarnia-ant., Lwów, ul. Ormiańska 3 (Dom Narodny). 122

Zeszyty

z nowym liniamentem
za 100 sztuk
2-arkuszowe na kaligrafię . zł. 1.30
5-arkuszowe do ćwiczeń . zł. 2.50
oraz wszelkie przybory szkolne
sprzedaje po cenach najtańszych
Adolf Anhauch
Lwów, Wałowa 15. 162

WYROBY SPECYALNE
PARFUMERYA
AUX VIOLETTES DE PARME

ED. PINAUD

Mydło........ AUX VIOLETTES DE PARME
Essencya dla chustek . AUX VIOLETTES DE PARME
Woda toaletowa.. AUX VIOLETTES DE PARME
Pomada...... AUX VIOLETTES DE PARME
Olejek...... AUX VIOLETTES DE PARME
Puder ryżowy. AUX VIOLETTES DE PARME
Kosmetyki.... AUX VIOLETTES DE PARME
37, Boulevard de Strasbourg, 37
1225

Ces. król. uprz. rafinerya spirytusu, fabryka rozolisów, likierów i wódek polskich
poleca 156

CZYSZCZONA

(Żytniówka dublańska rafinowana)
na składzie w trzech odmianach co do siły.

	w fabryce	w składzie
I. Średnia . . .	zł. —.80	zł. —.95
II. Mocna . . .	1.—	1.20
III. Bardzo mocna . . .	1.20	1.40

J. A. BACZEWSKIEGO
c. k. nadw. dostawcy we Lwowie.

Cukier znowu potaniał!

Najprzedniejszy w głowach dużych 1 kilo 37 ct., częściowo 1 kilo 38 ct., w kostkach i mączce 1 kilo 39 ct. — Wyborne gatunki kawy, przy każdym gatunku przy odbiorze 1 kila opust 6 ct. — Herbata aromatyczna dobrze naciągająca niezrównanej dobroci **Melange de London** pół kila zł. 3. — Wyborny rum bremski, wina naturalne białe i czerwone. — Wszelkie inne towary najlepszej jakości po możliwie niskich cenach tylko w handlu

Leonarda Soleckiego

Lwów, ul. Batorego l. 2.
172

Doniesienie handlowe

Handel towarów kolonialnych herbaty, win i delikatesów
dotąd pod firmą spółki,
Sadłowski i Markiewicz
we Lwowie plac Kapitulny l. 3 istniejący, przeszedł z dniem 1go stycznia 1894 wraz ze wszystkiemi wierzytelnościami i długami na wyłączną własność naszego współwłaściciela p. Jana Sadłowskiego, który odtąd ten handel pod własną protokołowaną firmą
JAN SADŁOWSKI
i na własny rachunek na dal prowadzić będzie.
Składając nasze podziękowanie za doznawane względy i zaufanie upraszamy o takowe dla naszego następcy.
Z głębokiem uszanowaniem
Sadłowski i Markiewicz.

Jak powyższe doniesienie opiewa, objąłem z dniem 1 stycznia 1894 na wyłączną własność
handel towarów kolonialnych, herbaty, win i delikatesów
zgasłej spółki naszej i odtąd takowy pod własną firmą
JAN SADŁOWSKI
i na własny rachunek prowadzić będę.
W niczem nieuszczuplone wyposażenie handlu pozostawia mi pełną siłę mej działalności, która niezmiennie jak dotąd skierowaną będzie, aby dostarczaniem do borowego towaru, skrzętną, uczciwą i dokładną usługą, zdobytą reputacyę handlu i nadal zachować.
Z tem zapewnieniem mam zaszczyt polecić się względom zacnych P. T. odbiorców i upraszać o dalsze ich zaufanie na które sobie zasłużyć będzie mojem najusilniejszem dążeniem. 54
Z głębokiem uszanowaniem
Jan Sadłowski.

KAWY 121

w 5 klgr. woreczkach netto $4^{3}/_{4}$ klgr., opłacone do każdej stacyi pocztowej w kraju.

	zł.	ct.
Ceylon gruboziarnista najprzedn.	10	80
Ceylon średnia . . .	10	40
Cuba wyśmienita . .	10	—
Laquaira gruboziarnista .	9	60
Guatemala . . .	9	20
Mokka arabska . . .	10	80
Jawa złota . . .	10	80
Ceylon putowa . . .	10	80

HERBATA
chińsko-rossyjska.

		zł.	ct.
½ klgr.	Congo . . .	1	60
„	Suchong ces. . .	2	—
„	Familijnej w pudełku .	3	—
„	„ bez pudełka	2	80
„	Melange de Moskau .	4	—
„	„ „ „ bez pudełka	3	80
„	Imperial . . .	5	—
„	Wysiewek z herbat własnych	1	60
„	Wysiewek sprowadzanych	1	30

poleca handel **KAROLA BAŁŁABANA we Lwowie.**

L. 9 (578 1—3)

Ogłoszenie.

W obec tego że król. węgierski Rząd w myśl §. 3 umowy z daty Budapeszt 23 grudnia 1888, zawartej między nim i podpisanem Towarzystwem, a przyjętej przez Zgromadzenie generalne akcyonaryuszów dnia 9 lutego 1889. przystąpił do wykupna części kapitału akcyjnego, przypadającego na węgierską linię Towarzystwa, w kwocie 4,906200 zł. a. w. w srebrze i gdy przez to wykupno następuje redukcya kapitału akcyjnego o powyższą kwotę, przeto wzywa się po myśli art. 243, 245 i 248 ustawy handl. wierzycieli pierwszej węgiersko galicyjskiej kolei żelaznej, by się w ciągu trzech miesięcy od dnia pierwszego zamieszczenia niniejszego ogłoszenia począwszy do Towarzystwa we Wiedniu (c. k. generalna Dyrekcya austr. Kolei państwowych (na dworcu kolei zachodniej (Westbahnhof) zgłosili.

Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna.

Ogłoszenie licytacyi.

Oddział zastawniczy galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Jagiellońska l. 3 (dom własny),
podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem ostatnim listopada 1893 zastawy, dnia 12 i 13 lutego 1894 r. w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytacyę (w myśl § 59 statutów Banku) najwięcej dającemu, za gotówkę sprzedane zostaną.

Uwaga. W dniu licytacyi nie będą przyjmowane ani prolongaty, ani wykupna.
Lwów, dnia 1 stycznia 1894. 58

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.